

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله

د حضرت یوحنا زیرے

پېژندگلو

د حضرت یوحنا زیرے دې دپاره لیکلے شوے وو چې خلق په حضرت عیسیٰ مسیح ایمان راوړی. حضرت یوحنا لیکلے وو چې هغه په دولسو رسولانو کښې یو وو او هغه هم د حضرت عیسیٰ مسیح د ژوند چشم دید گواه وو. حضرت یوحنا انسان داسې پېش کوی چې په دې دوو کښې د انسان تعلق صرف یو سره کېدے شی: تیارة سره او یا د رڼا سره. دا کتاب د حضرت عیسیٰ مسیح هغه اووۀ نښې بیانوی چې دا حقیقی حضرت عیسیٰ دے او هغه نښې دا دی چې صحیفې، پیتسمه ورکونکے، حضرت عیسیٰ په خپله، پلار خدای، د حضرت عیسیٰ معجزې، روح القدس، او حضرت یوحنا د دې کتاب لیکوال په خپله په کښې شامل دے چې، دا خبره ثابته کړی چې حضرت عیسیٰ مسیح یو عام انسان نه دے خو د پېر وخت نه خلقو د هغه انتظار کولو، بلکې د خدای پاک کلام دے چې په انسانی جسم کښې دې دنیا ته راغلو. حضرت عیسیٰ مسیح خلقو له د ابدی ژوند دعوت ورکوی د هغه قوت په وسیله کوم چې هغه په مرگ لرلو. هغه دا ثابته کړه چې هغه ژوند ورکولے شی لکه څنگه چې هغه لعزر د مرو نه ژوندے کړو او څنگه چې په خپله د مرو نه

ژوندی شو. د حفظ کولو دپاره ۱۴:۶ آیت ”عیسی هغه ته وفرمائیل، زه لار یم، زه حق یم او زه ژوندون یم.“

د ژوندون کلام

۱) کلام د ازل نه موجود وو او کلام د خدای پاک سره وو او هغه کلام خدای پاک وو، (۲) هغه د ازل نه خدای پاک سره وو. (۳) خدای پاک هر څیز د هغه په وسیله پیدا کړل، یو پیدا شوې څیز هم بغير د هغه نه پیدا نه شو. (۴) او دغه کلام د ژوند سرچینه وه او هم دا د ټولو انسانانو دپاره نور وو. (۵) او نور په تیاره کبني ځلیري او تیاره پرې کله هم غالبه نه شوه. (۶) خدای پاک یو سرې راولېرلو چې نوم یې یحیی وو. (۷) هغه د نور د گواهی دپاره راغلو چې ټول خلق د هغه د پېغام په وسیله ایمان راوړی. (۸) هغه په خپله خو نور نه وو خو هغه د نور د گواهی دپاره راغلو. (۹) هغه حقیقی نور دنیا ته راتلونکې وو کوم چې به په هر یو بنی آدم ځلیري. (۱۰) هغه په خپله هغه دنیا ته راغلو کومه چې هغه پیدا کړې وه خو دنیا هغه ونه پېژندلو. (۱۱) هغه خپل قوم ته راغلو خو د هغه خپلو خلقو هغه قبول نه کړو. (۱۲) خو کومو خلقو چې هغه قبول کړو او په هغه یې ایمان راوړو نو هغه هغوی ته دا حق ورکړو چې د خدای پاک اولاد شی، (۱۳) داسې اولاد چې نه په فطری طور یا په انسانی خواهشاتو بلکې د خدای پاک نه پیدا شو. (۱۴) نو کلام انسان شو او هغه زمونږ په مینځ کبني اوسېدو او مونږ د هغه لوی ولیدله، د واحد او د اېک یو زوی لوی، چې د حقیقت او وفاداری نه

معمور وی ڄوک چي د پلار د خوا نه راغلي وي. (۱۵) يحيى
 د هغه په حقله گواهي وکړه. هغه په چغو ووئيل چي، ”دا هغه
 سرے دے چي ما يي نکر کړے وو چي هغه هغه څوک دے
 چي زما نه وروستو به راشي خو زما نه به لوي وي ځکه چي
 هغه زما نه وړاندې موجود وو.“ (۱۶) ځکه چي مونږ ټولو د
 هغه د ټولي معمورتيا نه په فضل دپاسه فضل وموندلو. (۱۷)
 ځکه چي شريعت د موسي په وسيله ورکړے شو خو فضل
 او حقيقت د عيسي مسيح په وسيله راغلل. (۱۸) هچا هم
 چرې خدائ پاک نه دے ليدلے، بلکې بي د يکې يو نه، څوک
 چي په خپله خدائ پاک دے، چي د پلار د سترگو تور دے.
 هم هغه مونږ ته خدائ پاک بنکاره کړو.

د حضرت يحيى گواهي

(۱۹) د يحيى گواهي دا وه، چي کله يهوديانو د يروشلم نه
 امامان او ليويان د دې دپاره وروپېرل چي د هغه نه تپوس
 وکړي چي، ”ته څوک يي؟“ (۲۰) هغه صفا ووئيل او انکار يي
 ونه کړو چي، ”زه مسيح نه يم.“ (۲۱) نو هغوي ترې تپوس
 وکړو چي، ”نو ته بيا څوک يي؟ ته الياس يي څه؟“ هغه
 جواب ورکړو چي، ”نه، زه هغه نه يم.“ ”ته هغه نبي يي څه
 چي مونږ يي په انتظار کښي يو؟“ هغه جواب ورکړو چي،
 ”نه.“ (۲۲) بيا هغوي د هغه نه تپوس وکړو چي، ”نو ته څوک
 يي؟ ځکه چي مونږ چا رالېرلي يو چي هغوي ته جواب
 ورکړو. نو ته خپل ځان څه گڼي؟“ (۲۳) هغه ورته جواب
 ورکړو چي، ”زه په بيابان کښي د نعرې وهونکي آواز يم چي
 نعرې وهي، د مالک لار نېغه کړئ، لکه چي يشعيا نبي

فرمائيلى ۋو. (۲۴) بيا هغه كسان چي فريسانو رالبرلى ۋو
 (۲۵) د هغه نه يي تپوس وڪرو، ”كه نه ته مسيح يي، نه الياس
 يي، نه هغه نبى يي، نو ته بيا ولى بيتسمه وركوي؟“ (۲۶) يحيى
 هغوى ته جواب وركرو، ”زه په اوبو بيتسمه وركوم خو
 ستاسو په مينخ كبنى يو كس ولاړ دى چي تاسو هغه نه
 پڙنى، (۲۷) هغه هغه خوك دى چي زما نه وروستو راخى او
 زه د دې جوگه هم نه يم چي د هغه د پېزار تسمي پرانيزم.“
 (۲۸) دا ٽولي خبري د بيت عنياه په ښار كبنى وشوي چي د
 اردن بلي غاړي ته دى، چرته چي يحيى بيتسمه وركوله.

د خدائى پاك گډورے

(۲۹) بله ورغ يحيى وليدل چي عيسى د هغه طرف ته راروان
 دى. هغه وفرمائيل چي، ”وگورئ، د خدائى پاك گډورے
 خوك چي د دنيا گناه په ځان وړى. (۳۰) دا هم هغه دى د
 چا په حقله چي ما وئيلي ۋو چي زما نه به وروستو يو كس
 راخى خوك چي زما نه لوى دى ځكه چي هغه زما نه
 مخكبنى موجود وو. (۳۱) زه په خپله هغه نه پڙنم، خو زه په
 دې وجه د اوبو سره د بيتسمي وركولو دپاره راغلم چي هغه
 بنى اسرائيلو ته څرگند شى.“ (۳۲) بيا يحيى دا گواهي وركړله
 چي، ”ما روح القدس د آسمان نه لكه د يوې كونترې په شان
 په راكوزېدو وليدلو چي د هغه سره پاتي شو. (۳۳) ما په خپله
 دى نه پڙندو، خو هغه چا چي زه يي د اوبو د بيتسمي
 وركولو دپاره رالبرلے يم هغه ما ته وفرمائيل، كله چي زما
 روح په راكوزېدو وويني او د چا سره پاتي شى نو هم دا هغه
 كس دى چي په روح القدس به بيتسمه وركوى. (۳۴) ما دا په

خپله وليدل او زه په دې گواهي كوم چې دا د خدائ پاک غوره کړې شوې دے.

د حضرت عيسی اولنی مریدان

٣٥ په بله ورځ يحيی د خپلو دوو مریدانو سره ولاړ وو ٣٦ چې عيسی يې په خوا کښې تېر شو. يحيی هغه ته وکتل او وې فرمائيل چې، ”دا د خدائ پاک گډورے دے.“ ٣٧ کله چې هغه دوو مریدانو د هغه دا خبره واورېدله نو عيسی پسي روان شول. ٣٨ عيسی چې په شا وکتل نو وې ليدل چې دوی هغه پسي روان دی نو هغه ترې تپوس وکړو چې، ”تاسو څه گورئ؟“ هغوی ووئيل، ”أستاذ، ته کوم څائ پاتې کېږي؟“ ٣٩ عيسی جواب ورکړو چې، ”راشئ او وگورئ،“ نو هغوی د هغه سره لاړل او هغه څائ يې وليدلو چرته چې هغه پاتې کېدو او هغوی نوره ورځ د هغه سره تېره کړله چې دا تېر ماسپښين وو. ٤٠ په هغوی کښې يو اندرياس د شمعون پطروس ورور وو چا چې هغه خبرې واورېدې کومې چې يحيی کړې وې نو بيا هغه عيسی پسي روان شو. ٤١ اول کار چې هغه وکړو هغه دا وو چې خپل ورور شمعون يې وموندلو او هغه ته يې ووئيل چې، ”مونږ مسيح موندلے دے.“ ٤٢ نو هغه شمعون عيسی له راوستو. عيسی هغه ته وکتل او وې فرمائيل، ”ته د يوحنا زوی شمعون يې، تا ته به کائفس وئيلے کيږي، يعنې پطروس چې معنی يې گټ دے.“

د حضرت عيسی فيليپوس او نتنی ايل رابلل

٤٣ بله ورځ عيسی گليل ته د تلو نيت وکړو. فيليپوس مخې

له ورغلو او ورته يې وفرمائيل چې، ”ما پسي راءه.“ (٤٤) نو فيليپوس د اندرياس او پطروس په شان د بيت صيدا اوسېدونكې وو. (٤٥) فيليپوس نتني ايل له ورغلو او ورته يې ووئيل چې، ”مونږ هغه كس بيا موندلو د چا ذكر چې د موسي په شريعت كښې شوې دې او نبیانو كړې دې، چې هغه د ناصرت عيسي د يوسف زوى دې.“ (٤٦) نتني ايل په حبرانتيا تپوس وكړو چې، ”ناصرت، ولې په ناصرت كښې هم ښه خيز پيدا كېدې شى خه؟“ فيليپوس جواب وركړو، ”راشه او په خپله يې وگوره.“ (٤٧) كله چې عيسى نتني ايل په راتلو وليدلو نو وې فرمائيل، ”دا يو رښتيني بنى اسرائيلى دې، په ده كښې هيڅ ټكى نشته.“ (٤٨) نتني ايل ترېنه تپوس وكړو، ”تا زه څنگه وپېژندلم؟“ عيسى ورته جواب وركړو، ”ما ته هغه وخت ليدلې وې چې ته لا د اينخر د ونې لاندې وې او فيليپوس لا نه وې رابللې.“ (٤٩) بيا نتني ايل ووئيل، ”استاده. ته د خدائى پاك زوى يې او ته د بنى اسرائيلو بادشاه يې.“ (٥٠) عيسى جواب وركړو، ”ولې ستا د ايمان د راوړو دغه وجه ده چې تا ته مې وئيل چې ته مې د اينخر د ونې لاندې ليدلې وې؟ ته به د دې نه هم لوى لوى كارونه ووينې.“ (٥١) بيا هغه وفرمائيل، ”زه تاسو ټولو ته رښتيا وایم چې تاسو به آسمان پرانستې ووينې او په ابن آدم به د خدائى پاك د فرېستو بره ښكته تلل راتلل ووينې.“

په قانا كښې واده

٢ (١) په درېمه ورځ د گليل په قانا نومې ځاى كښې يو واده وو. د عيسى مور هم هلته وه، (٢) او عيسى او د هغه

مریدان ہم وادہٴ تہ رابللے شوی وُو. (۳) کله چي مے ختم
 شو نو د عیسیٰ مور هغهٴ تہ ووئیل، ”دوی سره نور مے
 نشته.“ (۴) عیسیٰ جواب ورکړو چي، ”مورې، دا زما کار نهٴ
 دے، زما وخت لانهٴ دے راغلی.“ (۵) خو د هغهٴ مور
 خادمانو تہ ووئیل، ”هر خهٴ چي دے درته فرمائی هغه کوئ.“
 (۶) هلته د کانی شپږ چاتی خوا په خوا ولاړې وې، دا د
 یهودیانو د دستور په مطابق د پاکېدو دپاره وې، په هره یوه
 کبني د شلو نه تر دېرشو گیلنو پورې خائ وو. (۷) عیسیٰ
 خادمانو تہ وفرمائیل چي، ”دا چاتی د اوبو نه پکې کرئ.“ او
 هغه هغوی تر خولې خولې کرې. (۸) بیا هغهٴ هغوی تہ
 وفرمائیل چي، ”خهٴ ترې وباسئ او د مېلمستیا مشر له یې
 یوسئ.“ او هغوی هم دغسې وکرل. (۹) کله چي د مېلمستیا
 مشر هغه اوبهٴ وڅښلې نو هغه په میو بدلې شوې وې. خو هغهٴ
 تہ د دې پته نهٴ وه چي دا د کوم خائ نه راغلی دی اگر چي
 نوکرانو تہ پته وه چا چي اوبهٴ راویستلې وې. نو هغهٴ د وادهٴ
 زلمے راوغوښتو (۱۰) او هغهٴ تہ یې ووئیل، ”هر څوک ښهٴ
 مے اول ورکوی او کمزوری تر هغې ساتی ترڅو چي مېلمانہٴ
 پوره ماړهٴ شوی نهٴ وی، خو تا خو تر اوسه ښهٴ مے لا ساتلی
 دی.“ (۱۱) د گلیل په قانا کبني د عیسیٰ دا وړومبی معجزه او
 ښهٴ وه چي عیسیٰ پرې خپله لوئی څرگنده کړه، او د هغهٴ
 مریدانو په هغهٴ ایمان راوړو. (۱۲) د دې نه پس عیسیٰ د خپلې
 مور، وروڼو او مریدانو سره کفرنحوم ښاریې تہ ښکته لاړو
 او هغوی هلته یو څو ورځي ایسار شول.

د خدای پاک د کور پاکول

(۱۳) د يهوديانو د فسح د اختر ورځې رانزدې وې نو عيسی
 بره يروشلم ته لاړو. (۱۴) هلته هغه د خدای د کور په دربار
 کښې د غویانو، گډو او د کونټرو خرڅوونکی او صرافان په
 خپلو کُرسو ناست ولیدل. (۱۵) عيسی د پری کوره جوړه کړه
 او د خدای د کور نه یې سوداگر، گډې او غویان بهر وشړل.
 هغه د صرافانو تختې نسکورې کړې، او د هغوی پېسې یې
 ونوستلې، (۱۶) بیا هغه د کونټرو خرڅوونکو ته وفرمائیل، ”دا
 څیزونه دلته نه اخوا کړئ زما د پلار د کور نه بازار مه
 جوړوئ.“ (۱۷) د هغه مریدانو ته د صحیفو دا پېشگوئی رایاده
 شوه، ”ستا د کور غېرت به ما وسوزوی.“ (۱۸) بیا يهوديانو
 عيسی ورپلو او تپوس یې ترې وکړو چې، ”ته مونږ ته داسې
 څه معجزه بنودلې شې چې ته دا ثابت کړې چې دا اختیار تا
 سره شته؟“ (۱۹) عيسی جواب ورکړو چې، ”دا د خدای کور
 ونړوئ او زه به یې په درېو ورځو کښې بیا ودروم.“ (۲۰) بیا
 يهوديانو ووئیل، ”دا د خدای کور خو په شپږ څلوېښت کاله
 کښې جوړ شوې دے، او ته یې راته په درېو ورځو کښې
 ودروې؟“ (۲۱) خو د خدای د کوم کور ذکر چې عيسی کولو
 هغه د ده خپل بدن وو. (۲۲) د هغه د بیا راژوندی کېدو نه پس
 د هغه مریدانو ته رایاد شول چې هغه څه فرمائیلی وؤ نو د
 هغوی په صحیفو او د عيسی په وینا یقین راغلو.

حضرت عيسی د ټولو خلقو د فطرت نه واقف دے

(۲۳) کله چې عيسی د فسح د اختر دپاره په يروشلم کښې
 دېره وو نو خلقو هغه معجزې ولیدې کومې چې هغه ښکاره
 کړې او دېرو خلقو په هغه ایمان راوړو. (۲۴) خو عيسی په

خپله په هغوی اعتبار نه کولو ځکه چې هغه ټول خلق ډېر بښه پېژندل. (۲۵) او د بل چا د پوهولو ضرورت ورته نه وو ځکه چې هغه د ټولو خلقو د فطرت نه بښه خبر وو.

حضرت عیسیٰ او نیکو دیموس

۳ (۱) په فریسیانو کښې نیکو دیموس نومې یو سرے وو چې د یهودیانو د جرگې مشر وو. (۲) هغه عیسیٰ له د شپې راغلو او ورته یې ووئیل چې، ”اُستاز، مونږ ته معلومه ده چې تۀ هم هغه اُستاز یې چې خدای پاک رالېږلے یې. ځکه چې هیڅوک هم دا معجزې چې ته یې کوې نه شی کولے خو که خدای پاک ورسره مل نه وی.“ (۳) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتیا وایم، هیڅوک هم د خدای پاک بادشاهی نه شی لیدلے ترڅو چې هغه بیا پیدا نه شی.“ (۴)

نیکو دیموس هغه ته ووئیل، ”نو بیا دا څنگه ممکنه ده چې یو سرے چې بوږیا وی نو هغه به بیا څنگه پیدا شی؟ ولې څوک په دویم ځل د مور گېډې ته ورننوتے شی څۀ او بیا پیدا

کېدے شی؟“ (۵) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زه درته رښتیا وایم چې هیڅوک هم د خدای پاک بادشاهی ته نه شی داخلېدے

ترڅو چې هغه د اوبو او روح القدس نه پیدا نه شی. (۶) چې د انسان نه پیدا کېږی هغه جسم دے خو چې د روح القدس نه پیدا کېږی هغه روح دے. (۷) زه چې تاسو ته دا ووايم

چې تاسو له بیا پیدا کېدل په کار دی نو په دې حېرانېږئ مه. (۸) هوا اخوا دیکخوا الوځی. تۀ د دې آواز خو اورې خو دا نه شې وئیلے چې دا د کومې راځی او چرته ځی. نو دغه حال د

هر هغه چا دے چې د روح القدس نه پیدا شوی دی.“ (۹)

نیکو دیموس ترې بیا تپوس وکړو، ”دا څنگه ممکنه ده؟“ (۱۰)
 عیسی ورتنه وفرمائیل، ”ته د یهودیانو لوی اُستاز یې او د دې
 نه ناخبره یې؟“ (۱۱) زه درته رښتیا وایم چې مونږ هغه څه وایو
 چې څه راته معلوم دی او د هغې گواهی ورکوو چې څه مو
 لیدلی دی، خو اوس هم تاسو زمونږ گواهی نه منئ. (۱۲) که
 چرې تاسو زما عام خبرې نه منئ، نو که زه درته آسمانی
 خبرې وکړم نو تاسو به یې څنگه ومنئ؟ (۱۳) هیڅوک هم
 چرې آسمان ته نه دے ختلے بې د هغه نه څوک چې د
 آسمان نه راکوز شو، یعنی ابن آدم. (۱۴) لکه څنگه چې
 موسی په بیابان کښې مار په ستنې راڅوړند کړے وو نو ابن
 آدم به ضرور هم دغسې وخېژولے شی، (۱۵) دې دپاره چې
 څوک په هغه ایمان ساتی نو هغه به د تل ژوندون ومومی. (۱۶)
 خدای پاک د دې دُنیا سره داسې مینه وکړله چې خپل اېک
 یو زوی یې هم ورکړو، نو څوک هم چې په هغه ایمان راوړی
 هلاک به نه شی خو د تل ژوندون به بیا مومی. (۱۷) خدای
 پاک خپل زوی دُنیا ته د دُنیا د مجرم کولو دپاره را ونه لېرلو
 بلکې د دې دپاره چې د هغه په وسیله دُنیا بچ شی. (۱۸) څوک
 چې په هغه ایمان راوړی نو هغه به مجرم نه شی خو چا چې
 پرې ایمان نه دے راوړے هغه خو د مخکښې نه مجرم شوے
 دے ځکه چې هغوی د خدای پاک د اېک یو زوی په نوم
 ایمان رانه وړو. (۱۹) او د مجرم کېدلو سبب دا دے چې دُنیا
 ته نور راغلو خو خلق د نور په ځای په تیاره کښې خوشحاله
 وُو ځکه چې د هغوی کارونه بد وُو. (۲۰) هر څوک چې بد
 کار کوی نو د نور نه نفرت کوی او نور ته نه راځی د دې
 دپاره چې د هغوی بدکارونه ښکاره نه شی. (۲۱) خو څوک
 چې نېک کارونه کوی هغوی رڼا ته راځی دپاره د دې چې دا

ترې څرگند شي چې د هغوی کارونه د خدای پاک په وسیله دی.

حضرت عیسیٰ او حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکے

٢٢) پس د دې نه عیسیٰ سره د مریدانو یهودیه ته لاړو او د هغوی سره هلته د څه وخت دپاره ایسار شو او خلقو ته یې بیتسمه ورکوله. ٢٣) یحییٰ هم په عینون کښې بیتسمه ورکوله، کوم چې شالیم ته نزدې دے، ځکه چې په هغه ځای کښې اوبه پیرې وې، او خلق هغه له راتلل او بیتسمه یې اخستله. ٢٤) دا د یحییٰ د قېد کېدو نه وړاندې ؤو. ٢٥) د یحییٰ د ځینې مریدانو د یو یهودی سره د پاکېدو د دستور په سر بحث وشو. ٢٦) نو هغوی یحییٰ له راغلل او ورته یې وویل، ”استاذه، تا سره چې د اردن نه پورې غاړه کوم سرې وو د چا په حقله چې تا گواهی کړې وه، هغه هم بیتسمه ورکوی، هر څوک ورته ورځی.“ ٢٧) یحییٰ جواب ورکړو چې، ”انسان یو څیز هم تر هغې حاصلولې نه شی ترڅو چې هغه ته د آسمان نه ملاو نه شی. ٢٨) تاسو ته ښه پته ده چې ما وئیلی ؤو چې زه مسیح نه یم، زه خو د هغه نه وړاندې رالېدلې شوم یم. ٢٩) ناوې د واده د زلمی وی او د واده د زلمی دوست څوک چې ورسره نزدې ولاړ وی نو هغه چې کله د هغه خبرې اوری، نو د زلمی په آواز اورېدو ډېر خوشحالیږی. نو دغه شان زما خوشحالی هم پوره کیږی. ٣٠) هغه به ضرور لوی او زه به ورکوټی شم.

هغه څوک چې له آسمان نه راځي

٣١ هغه څوک چې د بره نه راځي هغه د ټولو نه لوی وي. او څوک چې د زمکې وي هغه د دُنیا سره تعلق ساتي او خبرې هم دُنیاوي کوي. څوک چې د آسمان نه راځي هغه په ټولو اوچت وي. ٣٢ هغه چې څه ليدلي او اورېدلي دي د هغې گواهي کوي، خو هيڅوک هم د هغه گواهي نه مني. ٣٣ چا چې د هغه گواهي ومنله نو هغه د دې خبرې اقرار وکړو چې خدای پاک رښتینې دے. ٣٤ ځکه څوک چې خدای پاک رالېږلې وي هغه د خدای کلام بيانوي، ځکه چې خدای پاک روح القدس بې اندازې ورکوي. ٣٥ پلار د زوی سره مينه کوي او هغه ته يې ټول اختيار ورکړې دے. ٣٦ څوک چې په زوی ايمان ساتي هغه به د تل ژوندون مالک وي، خو څوک چې د زوی نافرمانی وکړي هغه به دا ژوندون ونه گوري او تل به د خدای پاک د غضب د لاندې وي.

حضرت عيسى او سامري بنځه

٤ ١ عيسى په دې خبر وو چې فریسيانو دا خبره واورېدله چې هغه د يحيی نه هم زیات مریدان جوړوي او بپتسمه ورکوي. ٢ خو په حقیقت کبني عيسى په خپله نه بلکې مریدانو يې بپتسمه ورکوله. ٣ نو عيسى يهوديه پرېښودله او يو ځل بيا گليل ته لاړو. ٤ خو هغه ته د سامريه نه تېرېدل ضرور وو، ٥ نو هغه د سامريې سوخار نومي ښار ته راغلو کوم چې هغه پتي ته نژدې وو چې يعقوب خپل زوی يوسف له ورکړې وو. ٦ هلته کبني د يعقوب

کوھے وو او عیسیٰ د خپل سفر نه سترې شوے وو نو هغه
 کوھی سره کښناستو، دا د غرمې وخت وو. (۷) نو بیا یوه
 سامری بنځه اوبو وړلو له راغله او عیسیٰ هغې ته وفرمائیل
 چې، ”ما له اوبه راکړه.“ (۸) د هغه مریدان د خوراک
 سامان اخستو دپاره ښار ته تلی ؤو. (۹) سامری بنځې ورته
 ووئیل چې، ”ته یو یهودی زما غوندې سامری بنځې نه د
 څښلو اوبه څنگه غواړې؟“ هغې ځکه داسې ووئیل چې
 یهودیان د سامریانو سره څه نه شریکوی. (۱۰) عیسیٰ هغې ته
 جواب ورکړو چې، ”که چرې تا ته د خدای پاک د نعمت پته
 وے، او بله دا چې څوک چې ستا نه د څښلو اوبه غواړی دا
 څوک دے، نو تا به د هغه نه دا خواست کړے وو او هغه به
 تا له د ژوندون اوبه درکړې وې.“ (۱۱) بنځې هغه ته ووئیل
 چې، ”سرپه، تا سره خو بوقه هم نشته او دا کوھے ژور دے،
 نو ته به د کوم ځای نه ما له د ژوندون اوبه راوړې؟“ (۱۲) ولې
 ته زمونږ د نیکه یعقوب نه لوی سرے یې څه، چا چې مونږ له
 دا کوھے راکړو او په خپله یې د زامنو او څاروو سره د دې
 نه اوبه وڅښلې؟“ (۱۳) عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”هر هغه
 څوک چې دا اوبه وڅښی هغه به بیا هم تږے کیږی. (۱۴) خو
 چې څوک هغه اوبه وڅښی چې زه یې ورکوم هغه به هیڅکله
 نه تږے کیږی. زه چې کومې اوبه ورکوم هغه به په هغوی
 کښې دننه لکه یوه چینه وگرځی چې همپشه به بهیږی او چې
 د تل ژوندون ورکوی.“ (۱۵) بنځې ورته ووئیل، ”سرپه، هغه
 اوبه ما له راکړه نو چې زه بیا کله هم تږې نه شم او چې بیا
 اوبو راویستلو له دلته نه راځم.“ (۱۶) عیسیٰ ورته وفرمائیل،
 ”لاره شه، خپل خاوند راوبله او بیا راشه.“ (۱۷) هغې جواب
 ورکړو چې، ”زما خاوند نشته.“ عیسیٰ هغې ته وفرمائیل، ”ته

دا رشتيا وائِي چي ستا خاوندنشته، (١٨) خو حقيقت دا دے
چي تا پينحُ مرونه کري دي او اوس چي خوک تا سره دے
ستا خاوند نه دے. تا چي خُ وئيل هغه رشتيا دي. (١٩)
بنحِي هغه تهُ وئيل، ”مالِکه، ما ته بنکاري چي تهُ نبِي يِي.
(٢٠) زمونږ نيکونو په دِي غره عبادت کولو خو تاسو يهوديان
وايئ چي په کوم خُائ کبني مونږ ته د خُائ پاک عبادت
کول په کار دي هغه په يروشلم کبني دے. (٢١) عيسي هغي
ته وفرمائيل، ”خورِي، باور وکړه چي يو وخت داسي راروان
دے چي نه خو به تاسو د پلار عبادت په دِي غر او نه په
يروشلم کبني وکړئ. (٢٢) تاسو سامريان د هغه عبادت کوئ
چي تاسو يِي نه پڙئي، خو مونږ د هغه عبادت کُوو چي مونږ
يِي پڙنو، خُکه چي خلاصون د يهوديانو د خوا نه دے. (٢٣)
خو وخت راروان دے بلکي اوس دے چي رشتيني عبادت
کونکي به پلار ته په روح او په رشتيا سره عبادت وکړي او
پلار هم دغه شان عبادت کونکي غواړي. (٢٤) خُائ پاک
روح دے او هر خوک چي د هغه عبادت کوي نو هغه دِي هم
په روح او په رشتيا د هغه عبادت کوي. (٢٥) بنحِي جواب
ورکړو، ”زهُ پوهږم چي مسح کړے شوے، يعني مسيح
راتلونکے دے. هر کله چي هغه راشي نو هغه به مونږ ته هر
خُ بيان کري. (٢٦) عيسي ورته وفرمائيل، ”هغه زهُ يم، زهُ
چي تا سره خبري کوم. (٢٧) په دغه وخت د هغه مريدان
واپس راغلل او ډېر حېران شول چي هغه يِي يوې بنحِي سره
په خبرو وکتلو خو په هغوي کبني يو کس هم ونهُ وئيل چي،
”تهُ د دِي نه خُ غواړي، يا ”تهُ د دِي سره خبري ولي کوې؟“
(٢٨) نو بنحِي بيا خپل منگے پرېنودو او بنار ته واپس په
منډه لاړه او هلته يِي خلقو ته وئيل چي، (٢٩) ”راشي، يو

داسي سرے ووينئ چي ما خه ڪري ۽ هغه ٽول پي راته
 ووييل. ڪهڙي شئي چي دا مسيح وي؟“ (۲۰) نو خلق د بنار نه
 راووتل او د عيسيٰ طرف ته روان شول. (۲۱) په دې دوران
 ڪنبي مريدانو په هغه زور ولگولو چي، ”اُستاده، لڙ خه
 وخوره.“ (۲۲) خو هغه مريدانو ته وفرمائيل، ”ما سره داسي
 خوراڪ دے چي تاسو ته پي هيڃ پته نشته.“ (۲۳) بيا مريدانو
 يو تر بله ووييل چي، ”ولپي چا هغه له خوراڪ راوڀري دے
 خه؟“ (۲۴) عيسيٰ هغوي ته وفرمائيل چي، ”زما خوراڪ
 خبناڪ دا دے چي زه د هغه رضا وڪرم چا چي زه رالڀرلي
 يم او چي د هغه ڪار پوره ڪرم.“ (۲۵) ولپي تاسو دا نه وايئي چي
 څلور مياشتي نورې دي او بيا به لو گڏ شي؟ خو زه تاسو ته
 دا وایم چي گهرچا پيره پتو ته وگوري چي د لو کولو دپاره
 تيار دي. (۲۶) اوس هم لوگري لکيا دي خپله مزدوري اخلي
 او د تل ڙوندون دپاره مبهو راتولوي د دې دپاره چي ڪرونگي
 او لوگري دواڀه په شريڪه خوشحالي وڪري. (۲۷) ڇڪه دا
 مثل ربنشيا دے چي يو پي ڪري او بل پي ربيي. (۲۸) ما تاسو
 ولڀرلي چي هغه فصل وريبي په ڪوم چي تاسو خه ڪراؤ نه
 دے ڪري، نورو محنت وڪرو او تاسو د هغوي په محنت
 ڪنبي شريڪ شوي.“ (۲۹) د هغه بنار ڀيرو سامريانو په
 عيسيٰ ايمان راوڀرو د هغه بنڀي د گواهي په وجه چي، ”ده ما
 ته هغه هر خه ووييل خه چي ما ڪله هم ڪري ۽و.“ (۳۰) نو
 ڪله چي سامريان هغه له راغلل نو منت پي ورته وڪرو چي
 مونڙ سره پاتي شه، نو هغه هلته دوه ورڃي ايسار شو. (۳۱)
 او د هغه د ڪلام په وجه نورو ڀيرو خلقو په هغه ايمان راوڀرو.
 (۳۲) او هغوي هغه بنڀي ته ووييل چي، ”مونڙ صرف ستا د
 وينا په وجه په ده ايمان نه دے راوڀري، ڇڪه چي مونڙ اوس

په خپله د هغه واورېدل او مونږ ته پته ولگېده چې دې په حقيقت کېنې د دُنیا خلاصونکې دې.

د يو سرکاري آفسر زوئ روغول

٤٣) کله چې دوه ورځې تېرې شوې نو عيسی د هغه ځای نه گليل ته روان شو. ٤٤) نو عيسی په خپله دا فرمائيلی وُو چې يو نبی هم په خپل ښار کېنې عزتمند نه وی. ٤٥) نو کله چې هغه گليل ته راورسېدو نو گليليانو د هغه هرکلی وکړو ځکه چې هغوی په دغه وخت کېنې د فسح اختر دپاره په يروشلم کېنې موجود وو او د هغه ټول کارونه يې په خپله وليدل. ٤٦) عيسی يو ځل بيا د گليل قانا نومي ځای ته لاړو چرته چې هغه اوبه په ميو بدلې کړې وې. هلته يو سرکاري آفسر وو چې زوئ يې په کفرنحوم کېنې ناجوره پروت وو. ٤٧) کله چې هغه واورېدل چې عيسی د يهوديه نه ښکته گليل ته راغلی دې نو هغه ورله ورغلو او منت يې ورته وکړو چې، ”ما سره لاړ شه او زما زوئ جوړ کړه ځکه چې هغه مرگی حال پروت دې.“ ٤٨) عيسی هغه ته وفرمائيل چې، ”ترڅو چې تاسو خلق لوی نښې ونه گورئ نو تر هغې تاسو ايمان نه راوړئ.“ ٤٩) هغه آفسر ورته ووييل چې، ”صاحبه، ما سره سمدستی لاړ شه زما زوئ مرگی حال دې.“ ٥٠) عيسی ورته وفرمائيل، ”کور ته لاړ شه، ستا زوئ به ژوندې پاتې شی.“ عيسی چې څه وفرمائيل هغه سړی پرې يقين وکړو او کور ته روان شو. ٥١) هغه لا په لاره وو چې نوکرانو يې ورته خبر راوړو چې، ”زوئ خو دې په ښه کېدو او ژوندې دې.“ ٥٢) نو هغه تپوس ترېنه وکړو چې، ”څه وخت هغه په ښه کېدو

شو؟“ هغوی ورتہ وئیل چي، ”پرون ماسپسین یوہ بجہ هغه تبي پرېسودلو.“ (۵۳) نو پلار يي پوهه شو چي دا هم هغه وخت وو چي عيسی هغه ته فرمائيلى وُو چي، ”زوی به دې بنه شی،“ نو هغه سره د ټول خاندانه پرې ایمان راوړو. (۵۴) د يهودیه نه گلیل ته په راتلو دا د عيسی دویمه معجزه وه.

حضرت عيسی یو گوډ سړی له شفا ورکوی

۵ (۱) د دې نه پس د يهوديانو اختر وو، او عيسی يروشلم ته لاړو. (۲) په يروشلم کبني د گډو د دروازې سره نزدې يو تالاب دے چي پينځه دالانونه په کبني ولاړ دی چي په آرامی ژبه کبني ورتہ بيت حسدا وائی. (۳) په دې دالانونو کبني گني معذوران، رانده، گوډ، شل، پراته وُو. (۴) ځکه چي وخت په وخت به د خدای پاک يوه فرشته دې تالاب ته راکوزېدله او دا اوبه به يي خوځولې او هغه څوک چي به د ټولو نه ورومبے دې اوبو ته ورکوز شو نو هر څه بيماری چي به يي وه د هغې نه به روغ شو. (۵) په دغه خلقو کبني یو سړے وو چي د دوه کم څلوېښتو کالو راسې شل وو. (۶) کله چي عيسی هغه هلته پروت وليدو او د دې نه خبر شو چي دے د پيرې مودې راسې بيمار دے، نو هغه ورتہ وفرمائيل، ”ته غواړې چي روغ شی؟“ (۷) بيمار سړی جواب ورکړو چي، ”صاحبه، زما هيڅوک نشته چي کله اوبه و خوځولے شی نو چي ما دې تالاب ته ورکوز کړی. او کله چي زه اوبو له ورسم نو بل زما نه مخکبني وردانگلی وی.“ (۸) بيا عيسی هغه ته وفرمائيل چي، ”پاخه، خپله بستره دې واخله او ځه.“ (۹) سړے سمدستی جک جوړ شو، او خپله بستره يي

واخستله او روان شو. دا د سبت ورځ وه. (۱۰) نو يهوديانو هغه روغ کړې شوی سړی ته ووئيل، ”دا د سبت ورځ ده. په شريعت کښې د سبت په ورځ تا ته د خپلې بستري د وړلو اجازت نشته.“ (۱۱) خو هغه جواب ورکړو چې، ”کوم سړی چې زه روغ کړم هغه ما ته وفرمائيل چې خپله بستره واخله او ځه.“ (۱۲) هغوی د هغه نه تپوس وکړو چې، ”هغه سړی څوک دې چې تا ته يې ووئيل چې خپله بستره واخله او ځه؟“ (۱۳) خو هغه روغ شوی سړی ته دا پته ونه لگېده چې هغه څوک وو ځکه چې هلته ډېره گڼه وه او عیسی په گڼه کښې غېب شو. (۱۴) د دې نه پس عیسی هغه د خدای په کور کښې وليدو او ورته يې وفرمائيل، ”وگوره، ته ښه شوې يې. نوره گناه مه کوه، چې د دې نه درته زيات تکليف پېښ نه شي.“ (۱۵) هغه سړی په مخه لاړو او د يهوديانو مشرانو ته يې ووئيل چې، ”دا هغه عیسی وو چې ما له يې شفا راکړه.“ (۱۶) نو په دې وجه د يهوديانو مشرانو د عیسی زورول شروع کړل ځکه چې هغه دا کارونه د سبت په ورځ کول. (۱۷) نو عیسی هغوی ته جواب ورکړو چې، ”زما پلار لا تر اوسه کار کوی او زه هم کار کوم.“ (۱۸) په دې وجه يهوديان نور هم د هغه په مرگ پسې شول ځکه چې يواځې دا نه چې هغه د سبت حکم ماتولو بلکې هغه خدای پاک ته خپل پلار وئيلو او خپل ځان يې د خدای پاک سره برابر گڼلو.

د زوی اختيار

(۱۹) عیسی هغوی ته دا وفرمائيل چې، ”زه تاسو ته رښتيا وایم، زوی په خپله هيڅ نه شي کولای بې له هغه کار نه چې

خپل پلار يې په کولو ليدلې وې. ځکه څه چې پلار کوی هم
 هغه شان يې زوی کوی. (۲۰) ځکه چې پلار د زوی سره مينه
 کوی او خپل ټول کارونه ورته څرگندوی. او د دې نه زيات
 لوی کارونه به هغه ورته څرگند کړی نو تاسو به ورته حېران
 شئ. (۲۱) لکه څنگه چې پلار مړی پاڅوی او هغوی له ژوند
 ورکوی دغه شان زوی هم هر هغه چا له چې غواړی ژوند
 ورکوی. (۲۲) بيا دا چې پلار د هېچا عدالت هم نه کوی بلکې
 دا ټول اختيار يې زوی ته سپارلې دے (۲۳) نو چې ټول د
 زوی داسې عزت کوی لکه څنگه چې هغوی د پلار عزت
 کوی. څوک چې د زوی عزت نه کوی هغه د هغه پلار عزت
 نه کوی چا چې هغه رالېږلې دے. (۲۴) زه تاسو ته رښتيا
 وایم، هر څوک چې زما خبرو ته غورېږدی او په هغه چا
 ايمان راوړی چې زه يې رالېږلې يم، هغه تل عمری ژوندون
 لری. او هغه به مجرم نه شی ځکه چې هغه د مرگ نه ژوندون
 ته اوږدې دے. (۲۵) زه تاسو ته رښتيا وایم، يو وخت داسې
 راروان دے بلکې راغله دے چې مړی به د خدای پاک د
 زوی آواز اوری او چې څوک يې واورى هغه به راژوندی
 شی. (۲۶) ځکه څنگه چې پلار په خپله د ژوندون سرچينه
 دے هم دغه شان هغه خپل زوی له د ژوندون ورکولو اختيار
 ورکړې دے. (۲۷) او هغه عیسی ته د عدالت اختيار ورکړو
 ځکه چې هغه ابن آدم دے. (۲۸) په دې مه حېرانېږئ ځکه
 چې داسې وخت راروان دے کله چې هغه ټول څوک چې په
 قبرونو کښې دی، هغه به د ده آواز واورى (۲۹) او بهر به
 راوځی. چا چې نېکی کړی وی هغوی به د تل ژوندون دپاره
 راپورته شی او چا چې بد کړی وی هغوی به د عدالت دپاره
 راپورته کړې شی.

د حضرت عیسیٰ په باب کښې گواهی

٣٠) زه په خپله هیڅ نه شم کولې. څنگه چې خدای پاک ما ته فرمائی زه هم هغسې فېصله کوم او زما فېصله درسته وی ځکه چې زه خپله مرضی نه بلکې د هغه چا مرضی پوره کوم چا چې زه رالېږلې یم. ٣١) که چېرې زه د خپل ځان په حقله گواهی وکړم نو زما گواهی رښتینې نه ده. ٣٢) بلکې یو بل څوک هم شته چې هغه زما دپاره گواهی ورکوی او ما ته پته ده چې د هغه گواهی زما په حقله رښتینې ده. ٣٣) تاسو یحییٰ ته خپل پېغام وړونکی ورلېږل او هغه هم د دې حقیقت گواهی ورکړه. ٣٤) خو زه د انسان د گواهی محتاج نه یم خو زه دا دې دپاره وایم چې تاسو بچ شئ. ٣٥) یحییٰ بلېدونکې ډیوه وه چې رڼا یې کوله او تاسو غوښتل چې د لږ وخت دپاره د هغه په رڼا کښې خوشحالی وکړئ. ٣٦) خو زه د یحییٰ د گواهی نه لویه گواهی لرم. هغه کارونه چې زما پلار ما ته حواله کړی و او چې زه یې سر ته ورسوم، یعنې هم هغه کارونه چې زه یې کوم، دا زما گواهی ورکوی چې پلار زه رالېږلې یم. ٣٧) او پلار چې زه یې رالېږلې یم هغه په خپله زما په حقله گواهی ورکړې ده. تاسو هیڅکله د هغه آواز نه دے اورېدلې او نه مو د هغه صورت لیدلې دے، ٣٨) او نه ستاسو په زړه کښې د هغه د کلام دپاره ځای شته ځکه چې تاسو په هغه باور نه کوئ چا چې هغه رالېږلې دے. ٣٩) تاسو په غور صحیفې لټوئ ځکه چې تاسو سوچ کوئ چې په دې کښې به ستاسو د تل ژوندون وی خو دا صحیفې هم زما په حقله گواهی ورکوی. ٤٠) خو بیا هم تاسو د دې نه انکار کوئ چې زما طرف ته راشئ چې د تل ژوندون ومومئ. ٤١) زه د

انسان نه د عزت طمع نه کوم. (۴۲) خو زه تاسو پېژنم چې ستاسو په زړونو کښې د خدای پاک مینه نشته. (۴۳) زه د خپل پلار په نوم راغلی يم او تاسو ما نه قبلوئ خو که بل څوک په خپله نامه راشی نو تاسو به یې قبول کړئ. (۴۴) تاسو څنگه د ایمان خاوندان کېدې شی کله چې تاسو د یو بل نه د عزت امید کوئ او د هغه عزت لټون نه کوئ کوم چې د واحد خدای پاک له طرفه دے؟ (۴۵) دا سوچ مه کوئ چې زه به د پلار په وړاندې په تاسو الزام ولگوم. په تاسو الزام لگونکې موسی دے، په چا چې تاسو امید ساتئ. (۴۶) که چېرې تاسو په موسی ایمان ساتئ نو په ما به یې هم ساتئ ځکه چې هغه زما په حقله لیکلی دی. (۴۷) خو که تاسو د موسی په کلام ایمان نه ساتئ نو زه چې څه وایم تاسو به په هغې څه ایمان وساتئ.

پینځه زره خلق مړول

۶ (۱) د دې نه پس عیسی د گلیل د درياب بلي غاړې ته لاړو چې ورته د تبریاس درياب هم وئیلے کیري. (۲) او یوه لویه گڼه ورپسې وه ځکه چې هغوی هغه معجزې لیدلې وې چې هغه د بیمارانو د شفا دپاره کولې. (۳) بیا عیسی غره ته پاس وختلو او هلته د خپلو مریدانو سره کښېناستو. (۴) نو د فسح اختر چې د یهودیانو لوی اختر دے رانزدې وو. (۵) بیا چې عیسی خپلې سترگې اوچتې کړې نو یوه لویه گڼه یې ولیدله چې د هغه په طرف راروانه وه. نو عیسی فیلیپوس ته وفرمائیل چې، ”مونږ به د دې خلقو دپاره روتی د کوم ځای

نه اخلو؟“ (۶) هغه دا سوال د هغه د آزمېښت دپاره وکړو،
 ځکه چې هغه ته په خپله دا معلومه وه چې هغه به څه کوي.
 (۷) فيليپوس ورته جواب ورکړو چې، ”د دوو سوو دینارو
 روټی به هم کافی نه وی چې د دې خلقو لږه لږه ورسې.“ (۸)
 د هغه په مریدانو کېښې اندریاس چې د شمعون پطروس ورور
 وو، هغه ته وویل چې، (۹) ”دلته یو هلک دے چې ورسره د
 اوریشو پینځه روټی او دوه کبان شته، خو دا د دې دومره
 ډېرو خلقو دپاره هیڅ هم نه دی.“ (۱۰) عیسی وفرمائیل، ”دا
 خلق کېښنوئ.“ هلته په هغه ځای کېښې ښه ډېر وابښه وو، نو
 هغوی لاندې په زمکه کېښناستل او ټول تقریباً پینځه زره
 سړی وو. (۱۱) بیا عیسی روټی واخستلې، شکر یې پرې وکړو
 او هغه یې په هغه ناستو خلقو تقسیم کړې. او هم دغسې یې د
 کبانو سره وکړل او هغوی چې څومره غوښتل نو دومره یې
 ورکړل. (۱۲) کله چې ټول ښه ماړه شول نو هغه خپلو
 مریدانو ته وفرمائیل، ”دا پاتې شوې ټوکړې راټولې کړئ نو
 چې هیڅ هم درنه ضائع نه شی.“ (۱۳) نو هغوی هغه راټولې
 کړې او د اوریشو د پینځو روټو د هغه پاتې شوو ټوکړو نه
 کومې چې خلقو خوړلې وې دولس ټوکړی ډکې شوې. (۱۴)
 کله چې خلقو دا معجزه ولیدله چې عیسی وکړه هغوی یو بل
 ته وویل، ”یقیناً دا هغه پېغمبر دے کوم چې دنیا ته راتلونکے
 وو.“ (۱۵) کله چې عیسی د هغوې په نیت پوهه شو چې هغوی
 هغه خپل بادشاه جوړول غواړی نو هغه په خپله غره ته واپس
 لاړو.

د حضرت عیسی د اوبو دپاسه گرځېدل

١٦) ڪلهه ڇي ماڻھام شو نو د عيسيٰ مريدان بنڪته د درياب
 غارڀي ته لارل، ١٧) په ڪشتي ڪبني ڪبناستل او د سيند
 پورڀي غارڀي ڪفرنحوم ته روان شول. نو تياره شوڀي وه او
 عيسيٰ لا هغوي سره ملاو شوڀي نه وو. ١٨) په دڀي دوران
 ڪبني د درياب اوبه په اوچتبدو شوڀي ڪهه ڇي تيز طوفان
 راغلو. ١٩) ڪلهه ڇي هغوي درڀي څلور ميله ڪشتي وچلوله نو
 هغوي عيسيٰ د اوبو د پاسه روان وليدو ڇي د ڪشتي طرف ته
 رانزدڀي ڪبدو. او هغوي ڀرڀي واخستل، ٢٠) خو عيسيٰ هغوي
 ته وفرمائيل، ”مهه ڀرڀري، دا زهه يم.“ ٢١) نو بيا هغوي دا
 غوبستل ڇي عيسيٰ ڪشتي ته راوخڙي او سمدستي ڪشتي
 هغه غارڀي ته ورسبدله چرته ڇي دوي روان وو.

خلق حضرت عيسيٰ لٿوي

٢٢) بل سحر هغه گني خلق ڇي د درياب په بله غاره ايسار
 شوي وو هغوي وليدل ڇي هلته صرف يوه ڪشتي وه او د دڀي
 نه هم خبر شول ڇي عيسيٰ د خپلو مريدانو سره ڪشتي ته نه
 وو ختلي، بلڪي د هغه مريدان د هغه نه بغير تلي وو. ٢٣) بيا
 د تيرياس نه نورڀي ڪشتي دبخوا راغلي چرته ڇي خلقو د
 مالڪ د شڪر ويستلو نه وروستو روتي خوڙي وه. ٢٤) ڪلهه
 ڇي خلقو وڪتل ڇي نه خو عيسيٰ او نه ڀي مريدان هلته شته
 نو هغوي په ڪشتو ڪبني سواره شول او د عيسيٰ په تلاش
 ڪبني پورڀي غاره ڪفرنحوم ته لارل.

حضرت عيسيٰ د ژوندون روتي ده

٢٥) ڪلهه ڇي هغوي هغه د درياب په بله غاره وموندو هغوي

عیسیٰ ته ووئیل، ”اُستازده، تہ کله دلته راغلی؟“ (۲۶) عیسیٰ
 جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې تاسو زما تلاش
 په دې وجه نه کوئ چې تاسو نښې وکتلې بلکې ځکه چې
 تاسو روټی وخورله او لوږه مو ختمه شوه. (۲۷) د داسې
 خوراک دپاره خواری مه کوئ چې ختمیږی بلکې د هغې
 روټی دپاره خواری کوئ چې تر ابده پاتې کیږی، او کوم به
 چې ابن آدم تاسو له درکړی. ځکه چې هم په هغه باندې
 خدای پلار خپل مَهر لگولې دے.“ (۲۸) بیا هغوی هغه ته
 ووئیل چې، ”مونږ له څه کول په کار دی چې د خدای پاک د
 رضا کارونه وکړو؟“ (۲۹) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”د
 خدای پاک د رضا کار دا دے چې په هغه چا ایمان راوړئ
 چې هغه رالېږلې دے.“ (۳۰) نو هغوی هغه ته ووئیل، ”نو ته
 مونږ ته کومه معجزه ښکاره کوې چې مونږ یې ووینو او په تا
 ایمان راوړو؟ ته څه کار کولې شي؟“ (۳۱) لکه چې زمونږ پلار
 نیکه په صحرا کښې من وخورل، صحیفې فرمائی چې،
 ”موسیٰ هم هغوی له د آسمان نه من ورکړل چې وې خوری.“
 (۳۲) بیا عیسیٰ جواب ورکړو، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې دا
 موسیٰ نه وو چې تاسو له یې د آسمان نه من درکړل بلکې دا
 زما پلار دے چې تاسو له د آسمان نه حقیقی روټی درکوی.
 (۳۳) ځکه چې د خدای پاک روټی هغه ده چې د آسمان نه
 راکوزیږی او دُنیا ته ژوندون ورکوی.“ (۳۴) نو هغوی هغه ته
 ووئیل، ”مالکه، مونږ ته دغه روټی همپشه راکوه.“ (۳۵) عیسیٰ
 هغوی ته وفرمائیل، ”زه د ژوندون روټی یم. څوک چې ما له
 راځی هغه به هیڅکله نه اوږی کیږی او څوک چې په ما ایمان
 راوړی هغه به هیڅکله نه تری کیږی. (۳۶) خو ما تاسو ته
 وفرمائیل چې تاسو زه لیدلې یم او بیا هم په ما ایمان نه

راوړئ. (۳۷) هر څوک چې پلار ما ته حواله کړی هغه به ما
 له راشی او څوک چې ما له راشی هغه به زه هیڅکله ونه
 شرم. (۳۸) ځکه چې زه د آسمان نه د خپلې رضا پوره کولو
 دپاره نه یم راکوز شوې بلکې د هغه د رضا پوره کولو دپاره
 چا چې زه رالېږلې یم. (۳۹) او دا د هغه رضا ده چا چې زه
 رالېږلې یم چې زه هغه ټولو نه یو هم ورک نه کړم څه چې
 هغه ما له راکړی دی بلکې د قیامت په ورځ یې راپاڅوم. (۴۰)
 ځکه چې دا زما د پلار مرضی ده چې هر څوک چې زوی
 وینی او په هغه ایمان راوړی، هغه به د ابدی ژوندون خاوند
 شی، او زه به هغوی د قیامت په ورځ بیا راپاڅوم. (۴۱) په
 دې یهودیان د هغه په حقله وغورېدل ځکه چې هغه وفرمائیل
 چې، ”زه هغه روتی یم چې د آسمان نه راکوزه شوې ده.“
 (۴۲) هغوی ووئیل، ”ولې دا عیسی د یوسف زوی نه دے چې
 مونږ یې مور او پلار پېژنو، نو بیا څنگه هغه وائی چې زه د
 آسمان نه راکوز شوې یم؟“ (۴۳) نو عیسی جواب ورکړو
 چې، ”په خپلو کبني مۀ غورېږئ. (۴۴) څوک هم ما له تر هغې
 نه شی راتلے ترڅو چې هغه پلار چې زه یې رالېږلے یم هغه
 یې ما ته راونه لېږی، او زه به هغه د قیامت په ورځ راپاڅوم.
 (۴۵) دا د نبیانو په صحیفو کبني لیکلے شوی دی چې هغوی
 ټولو ته به خدای پاک تعلیم ورکړی. هر هغه څوک چې د پلار
 اوری او د هغه نه زده کوی هغه ما له راځی. (۴۶) هیچا پلار
 نه دے لیدلے بغېر د هغه نه چې د خدای پاک د طرفه دے،
 صرف هغه پلار لیدلے دے. (۴۷) زه تاسو ته رښتیا وایم
 څوک چې ایمان راوړی هغه د تل ژوندون خاوند دے. (۴۸)
 زه د ژوندون روتی یم. (۴۹) ستاسو پلار نیکونو په صحرا
 کبني من وخورل خو هغوی مړه شول. (۵۰) دا هغه روتی ده

چې د آسمان نه راغلي ده، نو چې څوک دا روټي وخورى هغه به نه مري. (٥١) زه د ژوندون روټي يم چې د آسمان نه راکوزه شوې ده. څوک چې دا روټي وخورى هغه به تل ژوندې وي. او کومه روټي چې زه د دنيا د ژوندون دپاره ورکوم هغه زما بدن دى. (٥٢) بيا د يهوديانو په مينځ کبني تېز بحث شروع شو، هغوى ووئيل چې، ”دا سرې خپل بدن مونږ ته خوړلو له څنگه راکولى شي؟“ (٥٣) نو عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”زه تاسو ته رښتيا وایم چې ترڅو چې تاسو د ابن آدم بدن ونه خورئ او د هغه وينه ونه څښئ نو تاسو کبني به ابدى ژوندون نه وي. (٥٤) څوک چې زما بدن وخورى او زما وينه وڅښي هغه د تل ژوندون خاوند دى او زه به يې د قيامت په ورځ راپاڅوم. (٥٥) زما بدن حقيقي خوراک دى او زما وينه حقيقي څښاک دى. (٥٦) څوک چې زما غوښه خورى او زما وينه څښي هغه په ما کبني او زه په هغه کبني اوسېرم. (٥٧) لکه څنگه چې ژوندی پلار زه راولېږم او زه د پلار په وجه ژوندې يم، دغه شان څوک چې زما بدن وخورى هغوى به زما په وجه ژوندی وي. (٥٨) دا هغه روټي ده چې د آسمان نه راکوزه شوې ده او دا د هغه روټي په شان نه ده چې ستاسو پلار نيکونو وخوره او مړه شول. خو څوک چې دا روټي وخورى هغه به تل تر تله ژوندی وي.“

د تل ژوندون کلام

(٥٩) عيسى دا خبرې هغه وخت وکړې کله چې هغه په کفرنحوم کبني په عبادتخانه کبني تعليم ورکولو. (٦٠) کله

چې د هغه ډېرو مريدانو دا خبرې واورېدې هغوى ووئيل چې،
 ”دا تعليم سخت دے، څوك دا منلے شی؟“ (٤١) خو عيسى
 خبر وو چې د هغه مريدان په دې حقله غورېږي، نو هغه
 هغوى ته وفرمائيل چې، ”ولې تاسو په دې خفه شوى؟“ (٤٢)
 بيا به تاسو څه سوچ كوى كه تاسو ابن آدم هغه ځاى ته په
 ختو ووينئ چرته چې هغه مخكېني وو؟ (٤٣) دا د ځدائ پاك
 روح دے چې ژوند وركوى، انساني بدن بې فائدي دے. كومې
 خبرې چې ما تاسو ته كړې دى هغه روح او ژوند دے. (٤٤)
 خو په تاسو كېنې ځينې داسې دى چې ايمان نه راوړي.
 ځكه چې عيسى ته د اول نه دا پته وه چې څوك به ايمان نه
 راوړي او څوك به په هغه مځبرى كوى. (٤٥) بيا هغه
 وفرمائيل چې، ”دغه وجه ده چې ما تاسو ته وفرمائيل چې،
 هيڅوك هم ما ته نه شی راتلے ترڅو چې پلار ورته دا توفيق
 ورنه كړي.“ (٤٦) په دې وجه د عيسى ډېر مريدان د هغه نه
 واوږېدل او نور د هغه سره نه گرځېدل. (٤٧) نو عيسى هغه
 دولسو مريدانو نه تپوس وكړو، ”ولې تاسو هم ما نه تلل
 غواړئ؟“ (٤٨) شمعون پطروس ورته جواب وركړو، ”مالكه،
 چا له به مونږ لار شو؟ تا سره خو د تل ژوندون خبرې دى.
 (٤٩) زمونږ په تا ايمان دے او زمونږ په دې ايمان دے چې ته
 د ځدائ پاك قدوس يې.“ (٥٠) عيسى هغوى ته جواب
 وركړو، ”ولې ما تاسو دولس واړه غوره كړى نه يئ څه؟ خو
 په تاسو كېنې يو كس شېطان دے.“ (٥١) هغه د شمعون
 اسكريوتى د زوى يهوداه په حقله خبره كوله كوم چې په
 دولسو مريدانو كېنې يو وو، او وروستو يې د عيسى مځبرى
 هم وكړله.

د حضرت عیسیٰ د ورونو بی ایمانی

۷ د دې نه پس عیسیٰ گلیل کبني گېرچاپېره گرځېدو. هغه يهوديه ته تلل نه غوښتل ځکه چې يهوديانو موقع لټوله چې هغه مړ کړي. (۱) اوس د يهوديانو د جونگرو اختر هم رانزدې وو. (۲) نو د هغه خپلو ورونو هغه ته وويل چې، "ته دا علاقه پرېږده او يهوديه ته لاړ شه نو چې ستا مريدان هغه لوي کارونه چې ته يې کوې، ووينی. (۳) ځکه څوک چې غواړي چې مشهور شي نو هغه پټ کارونه نه کوي. که چېرې ته دا کارونه کوې نو دنيا ته ځان څرگند کړه." (۴) ځکه چې د هغه خپلو ورونو هم په هغه باندې ايمان نه ساتلو. (۵) عیسیٰ هغوی ته وفرمائيل چې، "زما دپاره مقرر شوي وخت لانه دې راغلي، خو ستاسو دپاره هر وخت ټيک دی. (۶) دنيا تاسو نه نفرت نه شي کولې خو زما نه نفرت کوي ځکه چې زه د دې خلاف گواهي ورکوم چې د دې کارونه بد دي. (۷) تاسو په خپله اختر له لارې شئ، زه دې اختر له نه ځم ځکه چې زما دپاره مقرر شوي وخت لانه دې راغلي." (۸) د دې فرمائيلو نه پس عیسیٰ په گلیل کبني پاتې شو. (۹)

حضرت عیسیٰ د جونگرو په اختر کبني

۱۰ خو کله چې د عیسیٰ ورونه اختر له لارې نو هغه په خپله هم لاړو، خو په ښکاره نه بلکې په پټه. (۱۱) يهوديانو په اختر کبني د هغه لټون کولو او تپوس يې کولو چې، "عیسیٰ چرته دی؟" (۱۲) او په گڼه کبني د هغه په حقله گنگوسه روان وو. چا به وئيل چې، "هغه ښه سره دی،" خو ځينو به وئيل چې، "نه، هغه خلق بې لارې کوي." (۱۳) خو بيا هم خلقو د

هغهٔ په حقله د يهوديانو د يرې په وجه بنكاره هيڅ نه شو
 وئيلے. (۱۴) كله چې اختر نيم تېر شو نو عيسى د خدائ كور
 ته لاړو او تعليم يې شروع كړو. (۱۵) يهوديان حېران شول او
 وې وئيل، ”دې سړى څنگه دومره علم حاصل كړو سره د
 دې چې ده خو تعليم نه دے كړے؟“ (۱۶) عيسى جواب
 وركړو، ”زما تعليم زما نه دے، بلكې دا د هغه چا دے چې زه
 يې رالېږلے يم. (۱۷) هر څوك چې غواړي چې د خدائ پاك
 رضا پوره كړي، هغه به په دې پوهه شى چې زما تعليم د
 خدائ د طرفه دے، يا كه زه د خپل ځان نه تعليم وركوم.
 (۱۸) څوك چې د خپل ځان نه خبرې كوي هغه خپل عزت
 غواړي خو څوك چې د خپل رالېږونكي عزت غواړي هغه
 رېستينے انسان دے او په هغه كېنې هيڅ تگي نشته. (۱۹) ولې
 موسى تاسو ته شريعت نه وو دركړے؟ خو تاسو كېنې يو هم
 پرې عمل نه كوي. تاسو ولې زما د مړ كولو موقع گوري؟“
 (۲۰) گڼې جواب وركړو، ”په تا پيريان ناست دى. څوك ستا
 د وژلو كوشش كوي؟“ (۲۱) عيسى جواب وركړو، ”ما يوه
 معجزه وكړله او تاسو ټول حېران شوي. (۲۲) خو موسى
 تاسو ته د سنت كولو شريعت دركړو، اكر چې دا د موسى د
 طرف نه نه وو بلكې د پلار نيكة د وخت نه راروان وو، او
 تاسو د سبت په ورځ ماشوم سنتوي. (۲۳) كه تاسو د سبت
 په ورځ ماشوم سنتوي د دې دپاره چې د موسى شريعت
 مات نه شى نو بيا تاسو زما نه په دې وجه ولې خفه يئ چې
 ما د سبت په ورځ د يو سړي پوره بدن روغ كړو؟ (۲۴) په
 ظاهري صورت فېصله مه كوي بلكې په انصاف سره فېصله
 كوي.“

ولې حضرت عیسیٰ مسیح دے؟

٢٥ په دې باندې د یروشلم خه خلقو دا وینا شروع کړه،

”ولې دا هغه سرې نه دے چې هغوی یې د وژلو کوشش

کوی؟“ ٢٦ وگورئ، دے دلته کبني بنه په ډاگه لگیا دے او

هغوی ورته هیخ نه وائی. ولې داسې خو نه ده چې زمونږ

مشران په دې خبر شوی وی چې دے په رښتیا مسیح دے؟

٢٧ خو مونږ ته پته ده چې دا سرې د کوم خائ دے خو هر

کله چې مسیح راشی نو هیچا ته به پته نه وی چې د کوم خائ

دے.“ ٢٨ بیا عیسیٰ چې کله د خدائ په کور کبني تعلیم

ورکولو نو چغه یې کړه، ”تاسو ما پېژنئ او تاسو ته پته ده

چې زه د کوم خائ یم. خو زه په خپله مرضی نه یم راغلی.

خو چا چې زه رالېرلے یم هغه رښتونے دے، او تاسو هغه نه

پېژنئ. ٢٩ زه هغه پېژنم ځکه چې زه د هغه نه راغلی یم او

هغه په خپله زه رالېرلے یم.“ ٣٠ نو بیا ځینې مشرانو د هغه

د نیولو کوشش وکړو خو هیچا هغه ته لاس وانه چولو ځکه

چې د هغه مقرر شوے وخت لانه وو راغلی. ٣١ خو په

گڼه کبني ډېرو په هغه ایمان راوړو او هغوی وئیل چې، ”کله

چې مسیح راشی نو ولې هغه به د دې کس نه زیاتې معجزې

وکړی خه؟“

د حضرت عیسیٰ د گرفتارولو ډپاره یې محافظان

ورولېرل

٣٢ فریسیانو د عیسیٰ په حقله د خلقو غورېدل واورېدل، نو

مشرانو امامانو او فریسیانو، محافظان د هغه نیولو پسې

ولپڙل. (۲۳) بيا عيسىٰ وفرمائيل چي، ”زه به خه لڙي مودي

دياره تاسو سره يم او بيا به زه هغه له لڙ شم چا چي زه

رالڙلے يم. (۲۴) تاسو به زما لٽون کوئ خو ما به پيدا نه

کڙئ او چرته چي به زه يم هلته به تاسو نه شيءِ راتلے. (۲۵)

نو يهوديانو يو تر بله ووئيل چي، ”دے چرته تلل غواڙي چي

مونڙ به پي بيا نه شو موندے؟ ولې دے غواڙي چي د يونان

هغه بنا رونو ته لڙ شي چي په کښي زمونڙ خلق اوسيري، او

يونانيانو ته تعليم ورکڙي؟ (۲۶) د هغه د دي وينا نه مطلب خه

دے چي، تاسو به زما لٽون کوئ خو ما به پيدا نه کڙئ او

چرته چي به زه يم هلته به تاسو نه شيءِ راتلے؟“

د ژوندون د اوبو سرچينه

(۲۷) د اختر په آخري او د ٽولو نه په لويه ورځ عيسىٰ ودرېدلو

او په اوچت آواز پي وفرمائيل، ”که څوک تږمے وي هغه دي

ما له راشي، هغه دي وڅښي. (۲۸) او څوک چي په ما ايمان

راوږي، لکه چي صحيفي وائي، د ژوندون د اوبو سيندونه به

د هغه نه بهيري. (۲۹) عيسىٰ دا خبره د هغه روح القدس په

حقله وکړه، کوم چي په هغه چا نازلېدونکے وو چا چي په

عيسىٰ ايمان راوږو، نو تر دغه وخته روح القدس لا نازل

شومے نه وو، ځکه چي عيسىٰ لا خپل جلال ته رسېدلے نه

وو.

په خلقو کښي بي اتفاقي

(۳۰) کله چي هغوي د هغه دا خبري واورېدي په گڼه کښي

ځينو ووئيل، ”يقيناً چي دا هغه پېغمبر دے د چا چي مونږ په

طمع یو. (۴۱) چا ووئیل چي، ”دا مسیح دے،“ او ځینو ووئیل چي، ”ولې مسیح به د گلیل نه راځی څه؟“ (۴۲) ولې صحیفې دا نه فرمائی چي مسیح به د داؤد د خاندان او د بیت لحم نه راځی، د هغه کلی نه چي داؤد په کښې اوسېدلې وو؟“ (۴۳) دغه شان د عیسی په وجه په خلقو کښې بې اتفاقی پیدا شوله. (۴۴) په هغوی کښې ځینو غوښتل چي گرفتار یې کړی، خو هیچا هم هغه ته لاس وانه چولو.

د یهودی حاکمانو بې ایمانی

(۴۵) بیا محافظان، مشرانو امامانو او فریسیانو له واپس راغلل او هغوی ورته ووئیل چي، ”تاسو هغه ولې ځان سره رانه وستو؟“ (۴۶) محافظانو جواب ورکړو چي، ”هیڅکله هم چا داسې خبرې نه دی کړی څنگه یې چي دا سرې کوی.“ (۴۷) فریسیانو ورته ووئیل چي، ”ولې هغه تاسو هم بې لارې کړی څه؟“ (۴۸) زمونږ مشرانو او فریسیانو نه یو هم په هغه ایمان نه دے راوړے. (۴۹) خو دا گڼه چي په شریعت نه پوهیږی لعنتیان دی.“ (۵۰) بیا په هغوی کښې نیکو دیموس نومی یو سړی، یعنی هغه سرې چي یو ځل مخکښې عیسی له راغله وو، هغه ووئیل چي، ”ولې شریعت مونږ ته دا اجازت راکوی څه چي ترڅو د یو کس بیان په خپله وانه ورو او هغه ته د خبرو موقع ورنه کړو نو ولې هغه مونږ مجرم کولے شو څه؟“ (۵۱) هغوی جواب ورکړو، ”ته هم گلیلی یې څه؟ وگوره او صحیفې ولوله، نو ته به په خپله خبر شي چي یو نبی هم د گلیل نه راځی.“ (۵۲) نو بیا ټول خپلو کورونو ته واپس لاړل.

په زنا کښې نیولې شوې ښځه

۸ عیسیٰ د زیتون غر ته وختلو. (۲) بله ورځ سحر وختی هغه بیا د خدای کور ته راغلو. ټول خلق ورته راغونډ شول، او هغه کښېناستو او هغوی ته یې تعلیم شروع کړو.

(۳) د شرعی عالمانو او فریسیانو یوه ښځه راوسته څوک چې په زنا کښې نیولې شوې وه. او هغه یې په خپل مینځ کښې ودروله. (۴) او هغوی هغه ته وویل چې، ”اُستازده، دا ښځه په زنا کولو نیولې شوې ده. (۵) په شریعت کښې موسیٰ مونږ ته حکم کړی دی چې داسې ښځې دې سنگسار کړې شی. نو بیا تاسو په دې حقله څه وایئ؟“ (۶) هغوی د هغه د آزمېښت دپاره دا سوال وکړو چې هغوی د هغه خلاف څه الزام پېدا کړی. خو عیسیٰ ټیټ شو او په زمکه یې په گوته څه ولیکل. (۷) کله چې هغوی بار بار د هغه نه تپوس کولو نو هغه نېغ ودرېدو او ورته یې وفرمائیل چې، ”په تاسو کښې به په هغې وپومبې د کانی گزار هغه څوک کوی چا چې کله هم گناه نه وی کړی.“ (۸) او هغه یو ځل بیا ښکته ټیټ شو او په زمکه یې څه ولیکل. (۹) کله چې هغوی دا خبره واورېده نو هغوی یو یو بهر ووتلو، د ټولو نه اول مشران وټنښتېدل، او عیسیٰ د هغې ښځې سره یواځې پاتې شو چې د هغه په وړاندې ولاړه وه. (۱۰) عیسیٰ بیا ودرېدلو هغه ښځې ته یې وفرمائیل، ”هغوی چرته لارل؟ ولې ته هیچا هم مجرمه نه کړې څه؟“ (۱۱) هغې جواب ورکړو، ”مالکه، هیچا هم نه.“ او عیسیٰ وفرمائیل، ”او نه دې زه مجرمه کوم، ځه لاره شه، خو بیا کله هم گناه مه کوه.“

حضرت عیسیٰ د دنیا نور

﴿۱۲﴾ عیسیٰ بیا خلقو ته مخاطب شو او وې فرمائیل، ”زه د دنیا نور یم. څوک چې ما پسې راځی هغه به هیڅکله په تیاره کبني نه ګرځی بلکې هغه به د ژوندون رڼا ومومی.“ ﴿۱۳﴾ بیا فریسیانو هغه ته ووئیل، ”ته د خپل ځان په حق کبني ګواهی کوې خو ستا ګواهی اعتباری نه ده.“ ﴿۱۴﴾ عیسیٰ جواب ورکړو، ”زما ګواهی اعتباری ده که څه هم چې زه یې د ځان په حق کبني ورکوم، ځکه چې زه خبر یم چې زه چرته نه راغلی یم او چرته روان یم، خو تاسو ته پته نشته چې زه چرته نه راغلی یم او چرته ځم.“ ﴿۱۵﴾ تاسو په انسانی بنیاد فېصلې کوئ خو زه د هیچا فېصله نه کوم. ﴿۱۶﴾ خو که چېرې زه فېصله کوم نو زما فېصله به ټیک وی، ځکه چې زه یواځې نه یم کله چې فېصله کوم بلکې زه او زما پلار چې زه یې رالېرلې یم یې یو ځای فېصله کوو. ﴿۱۷﴾ ستاسو په خپل شریعت کبني یې دا لیکلی دی چې د دوو کسانو ګواهی ټیک ده. ﴿۱۸﴾ دا زه یم چې د خپل ځان په حقله ګواهی کوم او زما بل ګواه زما پلار دے چې زه یې رالېرلې یم.“ ﴿۱۹﴾ بیا هغوی ترې تپوس وکړو، ”ستا پلار چرته دے؟“ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو نه خو ما پېژنئ او نه زما پلار. که چېرې تاسو زه پېژندئ نو زما پلار به مو هم پېژندو.“ ﴿۲۰﴾ د خدای د کور په بیت المال کبني عیسیٰ دا خبره د تعلیم ورکولو په وخت کبني وکړله، خو هیچا هم هغه گرفتار نه کړو ځکه چې د هغه مقرر شوې وخت لا نه وو راغلی.

د حضرت عیسیٰ د خپل مرگ په حقله پېشگوڼې

٢١) عیسیٰ یو ځل بیا هغوی ته وفرمائیل، ”زه درنه ځم، او تاسو به ما لټوئ خو تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړه شئ. او چرته چې زه ځم هلته تاسو نه شئ راتلئ.“ ٢٢) بیا یهودیانو ووئیل، ”ولې دې به خپل ځان وژنی ځکه چې دې دا وائی، چرته چې زه ځم هلته تاسو نه شئ راتلئ.“ ٢٣) نو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”تاسو د دې زمکې خلق یئ او زه د آسمان، تاسو د دې دُنیا اوسېدونکی یئ خو زه د دې دُنیا نه یم. ٢٤) ځکه ما تاسو ته وفرمائیل چې تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړه شئ. که چرې تاسو په دې باور نه کوئ چې زه هغه یم، یعنی، زه هم هغه پېغمبر یم نو تاسو به په خپلو گناهونو کښې مړه شئ.“ ٢٥) هغوی د هغه نه تپوس وکړو، ”ته څوک یې؟“ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”زه هم هغه یم چې ما تاسو ته د اول نه وئیلی دی. ٢٦) ما سره ستاسو د مجرمولو او د وئیلو دپاره پیرې خبرې دی خو هغه چا چې زه یې رالېږلې یم، رښتینې دې او څه چې ما د هغه نه اورېدلی دی هغه زه دُنیا ته وایم.“ ٢٧) هغوی په دې پوهه نه شو چې عیسیٰ هغوی ته د خپل پلار په حقله خبرې کولې. ٢٨) نو عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”کله چې تاسو ابن آدم په سولی وڅېږوئ نو بیا به تاسو پوهه شئ چې زه هغه یم، او زه په خپل اختیار هیڅ نه کوم خو زه هغه څه وایم، د څه چې پلار ما له تعلیم راکړې دې. ٢٩) چا چې زه رالېږلې یم هغه ما سره دې. هغه زه یواځې نه یم پرېښې ځکه زه همپشه هغه څه کوم چې هغه پرې راضی کیږی.“ ٣٠) عیسیٰ چې دا خبرې کولې نو پېرو پرې ایمان راوړو.

حقيقت به تاسو آزاد ڪري

ٽٽي ٻيا عيسيٰ هغه يهوديانو ته وفرمائيل ڇا ڇي په هغه ايمان راوڀري وو، ”ڪه ڇري تاسو زما په ڪلام عمل ڪوي نو تاسو به په ربنسيا زما مريدان يئ. (٣٢) او تاسو به په حقيقت پوهه شي او حقيقت به تاسو آزاد ڪري.“ (٣٣) هغوي هغه ته جواب ورڪرو ڇي، ”مونڊ د ابراهيم اولاد يو، مونڊ ڇري هم د ڇا غلامان شوي نه يو. ستا د دي وينا نه خه مطلب دئ ڇي تاسو به آزاد شي؟“ (٣٤) عيسيٰ هغوي ته وفرمائيل ڇي، ”زه تاسو ته ربنسيا وائيم، هر څوڪ ڇي گناه ڪوي هغه د گناه غلام دئ. (٣٥) غلام د يو خاندان فرد گنلئ نه شي، خو زوي هميشه ڊپاره د خاندان فرد گنلئ شي. (٣٦) نو ڪه ڇري زوي تاسو آزاد ڪري نو تاسو به په ربنسيا سره آزاد يئ. (٣٧) ما ته پته ده ڇي تاسو د ابراهيم اولاد يئ خو تاسو زما د وڙلو موقع گوري ڪه ڇي ستاسو په زړونو ڪنبي زما د ڪلام ڊپاره خائي نشته. (٣٨) زه تاسو ته هغه وائيم خه ڇي ما د پلار په حضور ڪنبي ليدلي دي خو تاسو په هغي عمل ڪوي خه ڇي تاسو د خپل پلار نه اوربدلي دي.“ (٣٩) هغوي ورته جواب ورڪرو، ”ابراهيم زمونڊ پلار دئ.“ عيسيٰ ورته وفرمائيل، ”ڪه ڇري تاسو د ابراهيم اولاد وي نو تاسو به هغه ڪارونه ڪول ڪوم ڇي ابراهيم ڪول. (٤٠) خو اوس تاسو ڪوشش ڪوي ڇي ما ووڙني ڪه ڇي ما تاسو ته حقيقت ووئيلو ڇي ما د خدائي پاڪ نه اوربدلي وو. ابراهيم هيڻڪله هم داسي نه وو ڪري. (٤١) تاسو د خپل پلار غونڊي ڪارونه ڪوي.“ هغوي هغه ته ووئيل، ”مونڊ حراميان نه يو، او خدائي پاڪ په خپله زمونڊ پلار دئ.“ (٤٢) عيسيٰ ورته وفرمائيل ڇي، ”ڪه خدائي پاڪ

ستاسو پلار وے نو تاسو به ما سره مينه کولے ځکه چې زه
د خدائ پاک نه راغله يم او اوس دلته يم. زه په خپله
مرضى نه يم راغله بلکې زه هغه رالېرله يم. (۴۳) تاسو ته
چې زه څه وایم په هغې ولې نه پوهېږئ؟ دا ځکه چې تاسو
زما کلام قبلولې نه شئ. (۴۴) خو تاسو د خپل پلار ابليس
بچي یئ او تاسو په خپله خوښه د هغه خواهشونه پوره کوئ.
هغه د اول نه قاتل وو او په حقيقت نه دے ولاړ ځکه چې په
هغه کښې څه حقيقت نشته. کله چې هغه دروغ وائی نو د
خپل فطرت په مطابق یې وائی ځکه چې هغه دروغزن دے او
د دروغو پلار دے. (۴۵) نو کله چې زه تاسو ته رښتیا وایم
خو تاسو په ما يقين نه کوئ. (۴۶) په تاسو کښې څوک ما د
گناه مجرم ثابتولې شی؟ که زه رښتیا وایم نو بیا ولې تاسو په
ما يقين نه کوئ؟ (۴۷) څوک چې د خدائ پاک دی هغوی د
خدائ پاک کلام قبلوی. په کومه وجه چې تاسو ورته توجو
نه ورکوئ هغه دا چې تاسو د خدائ پاک نه نه یئ.

حضرت عیسیٰ د حضرت ابراهیم نه اول موجود

وو

(۴۸) یهودیانو جواب ورکړو چې، ”ولې زمونږ دا وینا رښتیا
نه ده چې ته سامری یې او په تا پیریان ناست دی؟“ (۴۹)
عیسیٰ وفرمائیل چې، ”په ما پیریان نه دی ناست. خو زه د
خپل پلار عزت کوم خو په دې تاسو ما بې عزته کوئ. (۵۰) زه
خپله لوی نه غواړم بلکې یو ذات شته چې هغه یې غواړی او
هغه صحیح فېصله کونکې دے. (۵۱) زه تاسو ته رښتیا
وایم، که څوک زما په کلام عمل کوی نو هغه به هیڅکله نه

مری. (۵۲) یهودیانو هغه ته ووئیل چې، ”اوس زمونږ پوره یقین دے چې په تا پیرے ناست دے. ابراهیم خو وفات دے او نبیان هم وفات شوی دی او بیا هم ته وائې چې، که څوک زما په کلام عمل وکړی نو هغه به هیڅکله نه مری. (۵۳) ولې ته زمونږ د پلار ابراهیم نه لوی یې څه، څوک چې وفات دے؟ او نبیان هم وفات شوی دی. نو ته خپل ځان څه گڼې؟“ (۵۴) عیسیٰ جواب ورکړو، ”که چېرې زه د خپل ځان لوی وکړم نو زما لوی بې مطلبه ده. هغه څوک چې ما له لوی راکوی هغه زما پلار دے د چا په حقله چې تاسو وایئ چې هغه زمونږ خدای پاک دے. (۵۵) اگر که تاسو هغه نه پېژنئ. خو زه یې پېژنم. که چېرې ما دا ووئیل چې زه هغه نه پېژنم نو زه به هم ستاسو په شان دروغزن یم. خو زه هغه پېژنم او د هغه په کلام عمل کوم. (۵۶) ستاسو پلار ابراهیم په دې خوشحاله وو چې هغه به زما ورغ وویښی. او هغه دا ورغ ولیدله او خوشحاله شو.“ (۵۷) یهودیانو جواب ورکړو چې، ”ته خو لا د پنځوسو کالو هم نه یې، نو ابراهیم دې څنگه ولیدو؟“ (۵۸) عیسیٰ وفرمائیل، ”زه تاسو ته رشتیا وایم، چې ابراهیم لا پیدا شوې نه وو چې زه موجود وم.“ (۵۹) نو په دې هغوی د عیسیٰ د ویشتو پسې کانی راواخستل خو عیسیٰ خپل ځان په ډډه کړو او د خدای د کور نه ووتو.

د یو پېدائشی روند بیا کول

۹ (۱) عیسیٰ چې په لاره تېرېدو نو یو سرے یې ولیدو چې پېدائشی روند وو. (۲) د هغه مریدانو ترې تپوس وکړو چې،

”اُستازده، گناه چا کړې ده، دې سړی او که د ده مور او پلار، چې دے روند پیدا شوے دے؟“ (۳) عیسیٰ جواب ورکړو، ”نه دې سړی او نه د ده مور پلار گناه کړې ده. بلکې هغه ځکه روند پیدا شو چې د خدای پاک قدرت په ده کبني څرگند شی. (۴) ترڅو چې لا ورځ ده مونږ له د هغه کار کول په کار دی چا چې زه رالېږلے یم، شپه راروانه ده چې هیڅوک په کبني کار نه شی کولے. (۵) نو ترڅو چې زه په دُنیا کبني یم، زه د دُنیا نور یم.“ (۶) دې وئیلو سره عیسیٰ په زمکه وټوکل او په توکانو یې خټه جوړه کړله او هغه یې د هغه سړی په سترگو ومېرله، (۷) او ورته یې وفرمائیل چې، ”لاړ شه او د سلوم په تالاب کبني یې ووينځه.“ د دې لفظ معنی ده، لېږلے شوے، نو هغه سړے لاړو، سترگې یې ووينځلې او چې واپس راغلو بیا شوے وو. (۸) بیا د هغه گاونډیانو او هغه چا چې دے یې پېژندو چې خیر به یې غوښتو، هغوی وئیل چې، ”ولې دا هغه سړے نه دے چې ناست به وو او خیر به یې غوښتو؟“ (۹) ځینو وئیل، ”آو، هم دا هغه سړے دے،“ او نورو وئیل، ”نه، دا د هغه په شان دے.“ هغه په خپله وئیل چې، ”زه هم هغه سړے یم.“ (۱۰) هغوی ترې تپوس وکړو، ”نو ستا سترگې څنگه بیا شوې؟“ (۱۱) هغه جواب ورکړو، ”یو سړے چې نوم یې عیسیٰ دے هغه خټه جوړه کړه، او زما په سترگو یې ومېرله او راته یې وفرمائیل چې د سلوم تالاب ته لاړ شه او وې وينځه. بیا زه لاړم او ومې وينځلې او بیا شوم.“ (۱۲) هغوی تپوس وکړو چې، ”هغه دے چرته؟“ هغه جواب ورکړو، ”ما ته پته نشته.“

د فریسیانو د شفا موندلو په حق کښې تحقیقات

۱۳ هغه سرے چې مخکښې روند وو هغوی فریسیانو له راوستو. ۱۴ دا د سبت ورځ وه چې عیسیٰ خټه جوړه کړه او د هغه سترگې یې بینا کړې. ۱۵ بیا فریسیانو ترې هم تپوسونه شروع کړل چې، ”تہ څنگه بینا شوې؟“ سرې هغوی ته ووئیل، ”هغه زما په سترگو خټه ومړله، بیا هغه ما ووينځلې او اوس زه لیدم شم.“ ۱۶ ځینو فریسیانو ووئیل چې، ”دا سرے د خدای پاک د طرفه نه دے ځکه چې د سبت د ورځې احترام نه کوی.“ خو نورو ووئیل چې، ”یو گناه کار سرے څنگه داسې معجزه کولے شی؟“ او په هغوی کښې اختلاف پیدا شو. ۱۷ نو هغوی د هغه روند سرې نه بیا تپوس وکړو چې، ”ستا د هغه په حقله څه خیال دے؟ ځکه چې هغه ستا سترگې بینا کړې دی.“ هغه جواب ورکړو چې، ”هغه یو نبی دے.“ ۱۸ خو یهودیانو په دې باور نه کولو چې دا سرے روند وو او بینا شو ترڅو چې هغوی د هغه مور او پلار راوغوښتل ۱۹ او تپوس یې ترې وکړو چې، ”دا ستاسو زوی دے، څوک چې تاسو وایئ چې روند پیدا شوی وو؟ نو اوس دے څنگه لیدلے شی؟“ ۲۰ مور او پلار یې جواب ورکړو، ”مونږ ته دا پته ده چې دا زمونږ زوی دے او چې دے پیدائشی روند دے. ۲۱ خو مونږ ته پته نشته چې دا څنگه دے اوس لیدلے شی، او نه مونږ ته پته شته چې چا د دے سترگې بینا کړې. د دے نه تپوس وکړئ، دے زلمے دے، دے به په خپله حال ووائی.“ ۲۲ د هغه مور او پلار د یرې نه داسې ووئیل ځکه چې هغوی د یهودیانو نه ویرېدل. نو یهودیانو د مخکښې نه دا فېصله کړې وه چې څوک هم عیسیٰ

ومنى چي مسيح دے نو هغه به د عبادتخاني نه وشري. (۲۳)
 هم دغه وجه وه چي مور پلار يي ووئيل چي هغه زلمے دے،
 تپوس ترې وکړي. (۲۴) نو بيا په دوپم ځل هغوي هغه سرے
 راوغوښتو څوک چي ږوند وو او ورته يي ووئيل، ”خُدائ
 پاک ته مخ کړه او رښتيا ووايه، خو مونږ ته دا پته ده چي دا
 سرے گناه گار دے.“ (۲۵) هغه جواب ورکړو، ”ما ته پته
 نشته چي دے گناه گار دے او که نه، خو زه د يو څيز نه
 خبر يم، هغه دا چي زه ږوند وم او اوس بينا شوے يم.“ (۲۶)
 هغوي ترې تپوس وکړو چي، ”هغه تا سره څه وکړل؟ هغه
 ستا سترگي څنگه بينا کړي؟“ (۲۷) هغه جواب ورکړو چي،
 ”ما خو تاسو ته ووئيل خو تاسو غوږ نه کپښودو، نو تاسو دا
 بيا ولي اورېدل غواړئ؟ ولي تاسو هم د هغه مريدان جوړېدل
 غواړئ څه؟“ (۲۸) نو بيا هغوي په کنځلو شول او ورته يي
 ووئيل، ”ته د هغه مريد يي، خو مونږ د موسي يو. (۲۹) مونږ
 ته پته ده چي خدائ پاک د موسي سره خبرې کړي وې خو د
 دې سري نه خبر نه يو چي دے د کومه راغلي دے.“ (۳۰)
 سري جواب ورکړو چي، ”څومره د حبرانتيا خبره ده چي
 تاسو ته دا پته نشته چي هغه د کومه راغلي دے، خو بيا هم
 هغه زما سترگي بينا کړي. (۳۱) مونږ ته پته ده چي خدائ
 پاک د گناهگارو نه اوري، خو هغه د هغه چا اوري چي د هغه
 عبادت کوي او د هغه رضا پوره کوي. (۳۲) د دنيا د
 پيداينست نه لا چا دا نه دی اورېدلی چي چا د پيدائشي ږوند
 سترگي بينا کړي دی. (۳۳) که دا سرے د خدائ پاک د طرفه
 نه وے نو هغه هيڅ نه شو کولے.“ (۳۴) هغوي ورته ووئيل
 چي، ”ته خو په خپله بلکل گناه گار پيدا شوے يي او اوس
 مونږ ته د تعليم راکولو کوشش کوې؟“ نو بيا هغوي هغه د

روحانی روندتوب

٣٥) کله چې عیسیٰ په دې خبر شو چې هغوی هغه شړلې دے، نو عیسیٰ هغه پیدا کړو او تپوس یې ترې وکړو، ”ستا په ابن آدم ایمان شته؟“ ٣٦) سړی جواب ورکړو، ”مالکه، ما ته ووايه هغه څوک دے نو چې زه په هغه ایمان راوړم.“ ٣٧) عیسیٰ هغه ته وفرمائیل چې، ”تا هغه ولیدو، څوک چې تا سره خبرې کوی هم هغه دے.“ ٣٨) هغه ووئیل، ”مالکه، زما پرې ایمان دے.“ او هغه ورته په سجده پرېوتو. ٣٩) عیسیٰ وفرمائیل چې، ”زه دې دنیا ته د عدالت دپاره راغلی یم چې رانده بینا شی او څوک چې ځان بینا گنی هغه رانده شی.“ ٤٠) ځینی فریسیان چې د هغه سره نزدې ولاړ وو د هغه دا خبرې یې واورېدلې او تپوس یې ترې وکړو، ”ولې مونږ رانده یو څه؟“ ٤١) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”که چېرې تاسو رانده وے نو ستاسو گناه به نه وه خو اوس چې تاسو دا وایئ چې مونږ بینا یو، نو په دې تاسو گناه گار پاتې شوی.“

د گډو د شپون مثال

١٠) ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې هر څوک چې د گډو شپول ته په دروازې نه ورننوځی خو په بله لاره وراوړی هغه غل او ډاکو دے.“ ٢) خو کوم سړی چې په دروازه ورننوځی هغه د گډو شپونکے دے. ٣) څوکیدار هغه ته دروازه کولاووی، او گډې د هغه آواز اوری او هغه خپلې

گڏي ٻه نوم رابلي او هغوي ٻه هغه ٻه پسي رواني وي. (٤) ڪله
 چي هغه خپلي ٽولي گڏي رابهر ڪري نو هغه ترڻي وڙاندڻي ڪي
 او گڏي وريسي، ڪڪه چي هغوي د هغه آواز پڙني. (٥)
 هغوي به نا آشنا سري پسي چري هم نه ڪي. بلڪي هغوي به د
 هغه نه وتبتي ڪڪه چي هغوي د نا آشنا سري آواز نه پڙني.“
 (٦) عيسيٰ هغوي ته دا مثال ووئيلو خو هغوي ٻه ڊي پوهه نه
 شول چي د هغه د ڊي نه مطلب ڪه وو.

حضرت عيسيٰ بنه شپونڪي ڊي

(٧) نو عيسيٰ هغوي ته بيا وفرمائيل چي، ”زه تاسو ته ربتيا
 وائيم چي زه د گڏو ڊپاره دروازه يم. (٨) هغوي ٽول چي زما
 نه مخڪبني راغلي وو غله او ڊاڪوان وو، خو گڏو هغوي ته
 غور ونه نيولو. (٩) زه دروازه يم. ڪوڪ چي زما ٻه وسيله
 نونڪي هغه به بچ شي. هغه به دننه بهر تلے راتلے شي او د
 ڪرن ڪائي به ومومي. (١٠) غل صرف د غلا د قتل او د تباھي
 ڊپاره راڪي خو زه ڊي له راغلي يم چي خلق ٽوندون
 حاصل ڪري او ٻه مڪمل ڊول ڀرڪونه وي. (١١) زه بنه
 شپونڪي يم او بنه شپونڪي د گڏو ڊپاره خپل سر ورڪوي.
 (١٢) خو مزدور چي نه شپون وي او نه ٻي گڏي خپلي وي،
 ڪله چي هغه ليوه ٻه راتلو وويني نو گڏي ٻه ڪائي ڀرڀري او
 وتبتي. ليوه رمه راگهه ڪري او گڏي خوري وري ڪري. (١٣)
 هغه ڪڪه تبتي چي مزدور ڊي او د گڏو هيخ پرواه نه ڪوي.
 (١٤) زه بنه شپون يم. زه خپلي گڏي پڙنم او زما گڏي ما
 پڙني، (١٥) ڪنگه چي ما پلار پڙني او زه پلار پڙنم، او زه
 خپل ڪان د گڏو ڊپاره قربانوم. (١٦) زما نوري گڏي هم شته
 چي ٻه ڊي شپول ڪبني نشته، زه به هغوي هم ضرور دلته

راولم. هغوی به زما آواز اوری، او بیا به یوه رمه وی او شپونکے به پی هم یو وی. (۱۷) په دې وجه پلار ما سره مینه کوی ځکه چې زه خپل ځان قربانوم د دې دپاره چې دا بیا ومومم. (۱۸) دا زما نه څوک نه اخلی، خو زه دا په خپله مرضی قربانوم. دا زما اختیار دے چې ځان قربان کړم او دا مې هم اختیار دے چې دا زه بیا ومومم. دا حکم ما ته خپل پلار راکړے دے. (۱۹) د دې خبرو په وجه بیا په یهودیانو کښې بې اتفاقی راغله. (۲۰) په هغوی کښې دپرو وئیل چې، ”په ده پیریان ناست دی او دے پاگل دے، ولې تاسو ده ته غوږ ردی؟“ (۲۱) خو نورو وئیل چې، ”په چا چې پیریان ناست وی هغه داسې خبرې نه شی کولے. ولې پیرے د پوند سترگې روغولے شی څه؟“

د یهودیانو د حضرت عیسیٰ نه انکار

(۲۲) دا د ژمی ورځې وې او په یروشلم کښې د خدای د کور د وقف کېدو اختر وو. (۲۳) او عیسیٰ د خدای په کور کښې د سلیمان په برانډه کښې گرځېدو. (۲۴) یهودیان د هغه نه راچاپېره شول او ورته یې ووئیل، ”ترڅو پورې به ته مونږ په شک کښې ساتې؟ که ته مسیح یې نو مونږ ته صفا صفا ووايه.“ (۲۵) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ما تاسو ته ووئیل خو تاسو پرې یقین نه کوئ. زه چې کوم کارونه د خپل پلار په نوم کوم، هغه زما گواه دی. (۲۶) خو تاسو پرې یقین نه کوئ ځکه چې تاسو زما گډې نه یئ. (۲۷) زما گډې زما آواز اوری، زه هغوی پېژنم او هغوی ما پسې راځی. (۲۸) زه هغوی له د تل ژوندون ورکوم او هغوی به هیڅکله هم هلاک نه شی

او هيڅوک به يې هم زما د لاس نه ونه شوکوی. (۲۹) زما پلار
 چې ما ته هغوی حواله کړی دی هغه د هر څه نه زورور دے
 او هيڅ څوک دا د پلار د لاس نه نه شی شوکولے. (۳۰) زه او
 زما پلار يو يو. (۳۱) بيا يهوديانو عيسی پسي کانی راوختل
 چې پرې وې ولی، (۳۲) خو عيسی هغوی ته وفرمائيل چې،
 ”ما تاسو ته د پلار له طرفه پېر نېک کارونه وښودل. نو تاسو
 ما د کوم کار په وجه سنگساروئ؟“ (۳۳) يهوديانو ورله
 جواب ورکړو چې، ”مونږ تا د څه نېک کار په وجه نه
 سنگساروو خو د کفر په سبب، ځکه چې ته خو صرف
 انسان يې او د خدایي دعوی کوې.“ (۳۴) عيسی جواب
 ورکړو چې، ”ولې ستاسو په شريعت کښې دا نه دی ليکلے
 شوی چې، ”ما وفرمائيل چې تاسو خدایان يئ؟“ (۳۵) هغه
 خلق خدایان بللے کېدل چا ته چې د خدای پاک کلام
 راغله وو، خو مونږ په دې پوهيږو چې صحيفې بدلېدے نه
 شی. (۳۶) ولې تاسو دا وئيلے شی چې څوک چې پلار مقدس
 کړے دے او دنيا ته يې رالېږلے دے، هغه کفر کوی ځکه
 چې ما وفرمائيل چې زه د خدای پاک زوی يم؟ (۳۷) که چېرې
 زه د خپل پلار کارونه نه کوم، نو په ما ايمان مه راوړئ. (۳۸)
 خو که زه يې کوم، که څه هم تاسو په ما ايمان نه راوړئ، نو
 زما په کارونو ايمان راوړئ د دې دپاره چې تاسو ته پته ولگی
 او پوهه شی چې پلار په ما کښې دے او زه په پلار کښې يم.“
 (۳۹) نو هغوی يو ځلې بيا د هغه د نيولو کوشش وکړو خو
 هغه د هغوی د لاس نه ووتو. (۴۰) عيسی بيا د اردن د سيند
 پورې غاړه هغه ځای ته لاړو چرته چې به يحيی اول بپتسمه
 ورکوله. او هغه هلته پاتې شو. (۴۱) گڼ خلق ورله راغلل او
 هغوی وئيل چې، ”يحيی مونږ ته يوه معجزه هم نه وه ښکاره

کڙي، خو هغه چي څه د دې سږي په حقله وئيلي ؤو هغه رښتيا دي.“ (٤٢) او په هغه ځاي کښي ډېرو خلقو په عيسي ايمان راوړلو.

د لعزر مرگ

١١ (١) نو اوس لعزر نومې سږي ناجوره وو، چې د بيتِ عنياه وو کوم چې د مريمې او د هغې د خور مرتا کله وو. (٢) دا د هغه مريم ورور لعزر ناجوره وو چا چې په مالکِ عطر اچولي ؤو او د هغه پښې يې په خپلو وېستو وچي کڙي وې. (٣) نو خوښو يې عيسي له خبر وروپړلو چې، ”مالکه، چا سره چې ته مينه کوې هغه بيمار دے.“ (٤) خو کله چې عيسي دا واورېدل نو وې وفرمائيل، ”دا بيماري د مرگ نه ده، دا خو د ځدائ پاک د جلال څرگندولو دپاره ده نو چې د ځدائ پاک زوى د دې په وسيله جلال ومومي.“ (٥) اگر چې عيسي د مرتا، او د هغې خور او لعزر سره مينه کوله، (٦) خو چې هغه د لعزر د بيماري واورېدل نو هغه دوه ورځې نور هم په هغه ځاي کښي ايسار شو. (٧) بيا د دې نه پس عيسي خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”راځئ چې يهوديه ته واپس لاړ شو.“ (٨) مريدانو ورته وويل چې، ”اُستاده، څه لږ وخت مخکښي يهوديانو ستا سنگسارول غوښتل، او ته بيا هلته ځي څه؟“ (٩) عيسي جواب ورکړو، ”ولې په ورځ کښي دولس گينتي رڼا نه وي څه؟ هر څوک چې د ورځې گرځي تيندک نه خوري ځکه چې هغوى د دې دنيا رڼا ويني. (١٠) خو څوک چې د شپې گرځي نو تيندک به خوري ځکه چې

هغه سره رڼا نشته.“ (۱۱) د دې وئيلو نه پس عيسی و فرمائيل چې، ”زمونږ دوست لعزر اوده پروت دے خو زه ورځم چې راوبښ يې کړم.“ (۱۲) مريدانو هغه ته ووييل، ”مالکه، کهه چېرې هغه اوده وی نو هغه به روغ شی.“ (۱۳) عيسی د هغه د مرگ خبره کوله خو د هغوی خيال وو چې گڼې دے د فطری اوده کېدو خبره کوی. (۱۴) بيا عيسی هغوی ته صفا و فرمائيل، ”لعزر مړ دے، (۱۵) نو ستاسو دپاره دا بڼه ده چې زه هلته نه وم نو چې تاسو ايمان راوړئ. خو راضي چې هغه له ورشو.“ (۱۶) بيا توما چې برغونے ورته وائی، هغه نورو مريدانو ته ووييل، ”راضي چې مونږ هم لاړ شو چې د هغه سره مړه شو.“

د لعزر بيا ژوندی کېدل

(۱۷) کله چې عيسی ورسېدو نو خبر شو چې څلور ورځې مخکښې لعزر دفن شوے دے. (۱۸) بيت عنيا د يروشلم نه څه دوه ميله لرې وه (۱۹) او پېر يهوديان مرتا او مريمې ته د هغوی د ورور غمرازی له راغلی ؤو. (۲۰) کله چې مرتا د عيسی د راتلو نه خبر شوه نو هغه سره ملاوېدو له ورغله، خو مريم په کور کېنې پاتې شوه. (۲۱) مرتا عيسی ته ووييل، ”مالکه، کهه ته دلته وے نو زما ورور به مړ شوے نه وو.“ (۲۲) خو زه اوس هم پوهېرم چې کهه ته د خدای پاک نه هر څه وغواړې نو خدای پاک به يې درکړی.“ (۲۳) عيسی هغې ته و فرمائيل چې، ”ستا ورور به بيا راژوندے شی.“ (۲۴) مرتا هغه ته ووييل، ”خو ما ته پته ده چې د قيامت په ورغ به هغه بيا راژوندے شی.“ (۲۵) عيسی هغې ته و فرمائيل، ”زه قيامت

او ژوندون يم. څوك چې په ما ايمان ساتي كه هغه مړ هم
 شي نو هغه به ژوندې وي، (٢٦) او څوك چې ژوندې دې او
 په ما ايمان لري هغه به هيڅكله هم مړ نه شي. آيا ستا په دې
 يقين دې؟“ (٢٧) هغې هغه ته وويل، ”آو، مالِكه، زما په دې
 ايمان دې چې ته مسيح يې، د خدائ پاك زوى، څوك چې
 دنيا ته راتلونكې دې.“ (٢٨) كله چې هغې دا وويل، نو هغه
 واپس لاړه او خپله خور مريم يې راوبلله، او په پټه يې ورته
 وويل، ”استاذ دلته دې او هغه تا غواړي.“ (٢٩) كله چې
 مريم دا واورېدل نو سمدستي پاڅېده او عيسى له ورغله. (٣٠)
 خو عيسى لا كلي ته نه وو رارسېدلې او لا په هغه ځاى كېنې
 وو چرته چې مرتا هغه سره ملاو شوه. (٣١) كوم يهوديان چې
 د مريم سره غمرازى دپاره كور كېنې وو، نو چې هغوى
 وليدل چې هغه زر پاڅېده او بهر لاړه نو هغوى ورپسې روان
 شول، ځكه چې هغوى دا گڼل چې قبر له روانه ده چې پرې
 وژاړي. (٣٢) كله چې مريم هغه ځاى له ورغله چرته چې
 عيسى وو نو د هغه په ليدو سره په پښو ورته پرېوتله او هغه ته
 يې وويل، ”اې مالِكه، كه چېرې ته دلته وې نو زما ورور به
 مړ شوې نه وو.“ (٣٣) كله چې عيسى مريم او ورسره
 يهوديان په ژړا وليدل نو هغه يو سوړ اسويلې وكړو او ډېر
 زهير شو. (٣٤) هغه تپوس وكړو چې، ”هغه تاسو كوم ځاى
 دفن كړې دې؟“ هغوى جواب وركړو، ”مالِكه، راشه او وې
 گوره.“ (٣٥) عيسى په ژړا شو. (٣٦) يهوديانو وويل چې،
 ”وگوره د ده هغه سره څومره مينه وه.“ (٣٧) خو ځينو وويل
 چې، ”ولې دې سړى چا چې د هغه روند سړى سترگې بينا
 كړې وې دا نه شو كولې چې لعزري يې د مرگ نه بچ كړې
 وې؟“ (٣٨) عيسى بيا سوړ اسويلې وكړو، او قبر له راغې.

دا يو غار وو چې مخي ته يې گټه اېښودلې شوې وه. (٣٩)

عيسى وفرمائيل، ”دا گټه لرې كړئ.“ مرتا، د مړ سپرې خور، هغه ته ووييل، ”مالكه، اوس خو به يې بوئ كړې وي ځكه چې د ده د مرگ خو څلور ورځې شوې دي.“ (٤٠) عيسى هغې ته وفرمائيل، ”ولې ما تاسو ته دا نه و ووييلې څه، چې كه چرې تاسو ايمان لرئ نو تاسو به د خدائ پاك لويى ووينئ؟“ (٤١) نو هغوى گټه لرې كړله. بيا عيسى پورته وكتل او وې فرمائيل، ”پلاره، زه ستا شكر كوم چې تا زما دعا واورېدلې. (٤٢) ما ته پته ده چې ته همپشه زما اورې، خو ما د دې حاضر و خلقو دپاره سوال وكړو نو چې د دوى دا باور وشي چې زه تا رالېږلې يم.“ (٤٣) بيا كله چې هغه دا وفرمائيل نو هغه په اوچت آواز چغه كړه، ”لعززه، بهر راوځه.“ (٤٤) نو مړ سپرې بهر راووتو، د هغه لاس او پښې د كتان په كف كښې تړلې شوي و او مخ يې په ټوكي كښې انغښتې شوې وو. عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”د ده نه كفن لرې كړئ او پرې يې ږدئ چې ځي.“

د حضرت عيسى د مرگ سازش

(٤٥) ډېر خلق چې د مريم سره قبر له راغلي و او هغوى چې هغه څه وليدل كوم چې عيسى وكړل نو په هغه يې ايمان راوړو. (٤٦) خو په هغوى كښې ځينې فريسيانو له ورغلل او هغه څه يې ورته ووييل څه چې عيسى كړى و. (٤٧) نو مشرانو امامانو او فريسيانو يوه جرگه راوبلله او وې ووييل چې، ”مونږ ته څه كول په كار دي؟ ځكه چې دا سپرې خو ډيرې معجزې ښكاره كوي. (٤٨) كه مونږ دې دغه شان آزاد

پرېږدو نو ټول خلق به په دۀ ايمان راوړي، او بيا به روميان راشي او زمونږ ټول قوم او د خُدائى کور به تباه کړي. (٤٩)

خو په دوى کښې يو تن چې نوم يې کائفس وو څوک چې په دغه کال د ټولو نه مشر امام وو، هغوى ته ووئيل، "تاسو په هيڅ نه پوهېږئ، (٥٠) تاسو په دې نه پوهېږئ چې ستاسو دپاره دا غوره ده چې د قوم دپاره دې يو سره مړ کړئ شى، نه چې ټول قوم تباه او برباد شى." (٥١) هغه دا د خپله ځانه ونۀ وئيل، بلکې د هغه کال د مشر امام په حيثيت يې دا پېشگوئې وکړله چې عيسى به د قوم دپاره قربان شى، (٥٢) او نه صرف د قوم دپاره، بلکې د دې دپاره چې په ټوله دنيا کښې د خُدائى پاک خواره واره بچى رايوځائى کړي. (٥٣) نو د هم هغه ورځې نه پس هغوى د هغه د مرگ منصوبه جوړه کړه. (٥٤) نو په دې وجه عيسى نور د يهوديانو په مينځ کښې آزاد نه ګرځېدو بلکې د هغه ځائى نه يو کلى ته لاړو چې نوم يې افرائيم وو چې د صحرا سره نژدې ملک کښې وو او هغه هلته د خپلو مريدانو سره پاتې شو. (٥٥) اوس د يهوديانو د فسح اختر رانژدې وو او ډېر خلق د کلى نه يروشلم ته د فسح د اختر نه مخکښې لاړل چې خپل ځانونه مقدس کړي. (٥٦) هغوى عيسى لټولو او کله چې هغوى د خُدائى په کور کښې ودرېدل نو د يو بل نه يې تپوس کولو، "څۀ مو خيال دى؟ ولې هغه به اختر له رانه شى څۀ؟" (٥٧) په دې وخت کښې مشرانو امامانو او فريسيانو دا حکم ورکړه وو چې چا د عيسى پته ولگوله چې چرته دى نو دوى دې پرې خبر کړي چې هغه گرفتار کړي.

حضرت عیسیٰ په بیتِ عنیاه کښې په تېلو مسح

کړې شو

۱۲

① د فسح د اختر نه شپږ ورځې مخکښې عیسیٰ

بیتِ عنیاه ته راغی چرته چې د لعزر کور وو، څوک چې هغه د مرو نه بیا ژوندې کړې وو. ② هلته هغوی هغه له د

مابښام مېلمستیا وکړه چې مرتا په کښې خدمت کولو او لعزر هم د عیسیٰ سره په نورو مېلمنو کښې په دسترخوان ناست

وو. ③ بیا مریم ښه قیمتی عطر چې نیم سپر قدرې ؤ او د

خالص خوشبوداره مرهمو نه جوړ وو راوړل، او د عیسیٰ په

پښو یې واچول او هغه یې بیا په خپلو وېستو وچې کړې او

ټول کور د دې عطرو د خوشبویي نه ډک شو. ④ خو په

دې یهوداه اسکریوتی، چې د عیسیٰ یو مرید وو چې لږ

وروستو د هغه مڅبر کېدونکې وو، ووئیل چې، ⑤ ”دا عطر

په درې سوه دیناره ولې خرڅ نه کړې شو چې پېسې یې

خوار غریب له ورکړې شوی وې؟“ ⑥ هغه دا خبره په

دې ونه کړه چې گڼې هغه د خوارانو غمخور وو، خو ځکه

چې هغه په خپله غل وو. هغه به د هغه پېسو نه هم پټولې

کومې به چې د چنډې په تیلی کښې جمع کېدې او د هغه په

اختیار کښې به وې. ⑦ عیسیٰ وفرمائیل چې، ”هغه خپلې

خوښې ته پرېږدئ. هغې دا عطر واخستل چې زما د ښخولو د

ورځې دپاره یې وساتې. ⑧ ځکه چې غریبانان خو به تل

تاسو سره وی خو زه به درسره تل نه يم.“

د لعزر خلاف سازش

٩) کله چې د يهوديانو هغه لويه گڼه خبر شوه چې هغه هلته دے، هغوی نۀ يواځې دې له راتلل چې عيسی ووينی خو د لعزر د کتلو دپاره هم څوک چې هغه د مړو نه بيا راژوندے کړے وو. ١٠) نو مشرانو امامانو دا منصوبه جوړه کړه چې لعزر هم مړ کړئ، ١١) ځکه چې د هغه په وجه ډېر يهوديان عيسی له ورتلل او په هغه يې ايمان راوړو.

د حضرت عيسی په يروشلم کښې استقبال

١٢) په بله ورځ گڼ خلق چې اختر له راغلی ؤو چې د دې نه خبر شول چې عيسی هم يروشلم ته راروان دے، ١٣) نو هغوی د کجورې خانگې واخستلې او د هغه استقبال له ورووتل او دا نعرې يې وهلې، ”أ مبارکی. مبارک دے هغه څوک چې د مالک خدائ په نوم راځی، د بنی اسرائيلو بادشاه دې مبارک وی.“ ١٤) او عيسی يو کوچانی و موندلو او په هغې سور شو، لکه څنگه چې په صحيفو کښې ليکلی دی، ١٥) ”اے د صيون لورې. مۀ یربره. وگوره، ستا بادشاه په کوچانی سور راروان دے.“ ١٦) هغه وخت خو د عيسی مريدان په دې پوهه نۀ شول، خو کله چې عيسی خپلې لويئ ته ورسېدلو نو هغوی ته بيا ورياد شول چې دا خو د هغه په حقله ليکلے شوی ؤو او هم دغه شان د هغه سره وشول. ١٧) نو کوم خلق چې د هغه سره ؤو کله چې عيسی لعزر ته د قبر نه د راوتلو آواز وکړو او د مړو نه يې بيا ژوندے کړو، نو هغوی د هغې گواهی جاری ساتله. ١٨) هم دغه وجه وه چې ډېر خلق د هغه سره ملاوېدو له ورغلل، ځکه چې هغوی اورېدلی ؤو چې هم هغه دا معجزه کړې ده. ١٩) بيا فریسيانو

يو بل ته ووئيل، ”تاسو گورئ چي مونڊ هيڃ نه شو کولے،
وگورئ، ٽوله دنيا په هغه پسي روانه ده.“

ځينو يونانيانو غوښتل چي حضرت عيسيٰ سره ملاو شي

٢٠) يو څو يونانيان په اختر کښي د عبادت دپاره تلي وو.

٢١) هغوي فيليپوس له راغلل څوک چي د بيت صيدا د گليل

اوسېدونکي وو، او هغه ته يې ووئيل، ”صاحبه، مونږ غواړو

چي عيسيٰ سره ملاو شو.“ ٢٢) فيليپوس لارو او اندرياس ته

يې ووئيل، بيا هغوي دواړه لارل او عيسيٰ يې خبر کړو. ٢٣)

عيسيٰ هغوي ته جواب ورکړو، ”هغه وخت راغلو چي ابن

آدم خپله لوي و مومي. ٢٤) زه تاسو ته رښتيا وایم ترڅو چي

د غنمو دانه په زمکه کښي ونه غورزېږي او په خاوره کښي

بنځه او مړه نه شي تر هغې به دا صرف يوه دانه وي. خو کله

چي دا په خاورو کښي بنځه شي نو دا ډېره مېوه پېدا کړي.

٢٥) هغه څوک چي د خپل ژوند سره مينه کوي هغه به يې

بائيلي، او څوک چي په دنيا کښي د خپل ژوند نه نفرت کوي،

هغه به يې د تل ژوندون دپاره وساتي. ٢٦) که څوک زما

خدمت کوي هغه دې ما پسي راځي، او چرته چي زه يم هلته

به زما خادم هم وي. هر څوک چي زما خدمت کوي، هغه له

به زما پلار عزت ورکړي.

حضرت عيسيٰ د خپل مرگ په حقله خبرې کوي

٢٧) اوس زما زړه پرېشانه دے او زه څه ووايم؟ چي اے

پلاره، ما د دې وخت نه بچ کړه؟ خو، هم دا وجه ده چي زه

دې وخت له راغلي يم. (۲۸) اے پلاره، خپل نوم ته جلال ورکړه. ”بيا د آسمان نه يو آواز راغلو، ”ما خپل نوم ته جلال ورکړې دے او زه به بيا هم جلال ورکړم.“ (۲۹) کومه گڼه چې هلته ولاړه وه هغوى دا واورېدل او وئ وئيل چې دا د تندر آواز وو خو نورو وئيل چې، ”فربستې هغه سره خبرې وکړې.“ (۳۰) عيسى وفرمائيل چې، ”دا آواز زما د گټې دپاره نه، خو ستاسو دپاره وو. (۳۱) اوس د دې دنيا د عدالت وخت دے او د دې دنيا سردار يعنې شيطان به اوس بهر ويستلے شى. (۳۲) او کله چې زه د زمکې نه وخېژولے شم نو زه به ټول خلق خپل ځان ته راکاږم.“ (۳۳) عيسى دې خبرې ته اشاره وکړه چې هغه به په کوم مرگ مري. (۳۴) گڼې جواب ورکړو چې، ”زمونږ شريعت دا وائى چې مسيح به تل تر تله وي، نو بيا ته څنگه وائې چې ابن آدم به ضرور په سولې وخېژولے شى؟ دا ابن آدم دے څوک؟“ (۳۵) عيسى هغوى له جواب ورکړو، ”رنا لږ وخت دپاره تاسو سره ده. ترڅو چې رنا تاسو سره ده وگرځئ، هسې نه چې تياره مو راگېر کړى. څوک چې په تياره کښې گرځي، هغه ته پته نه وي چې چرته روان دے. (۳۶) ترڅو چې رنا تاسو سره ده، په رنا يقين کوئ نو چې تاسو د رنا زامن شئ.“

د يهوديانو بې ايماني

د دې خبرو نه پس عيسى د هغوى نه لارو او پټ شو. (۳۷) اگر که عيسى دپيرې معجزې د هغوى په موجودگي کښې وکړې، خو هغوى په هغه باندې ايمان رانه وړو (۳۸) چې د يشعيا نبي دا خبره پوره شى چې فرمائيلې يې و، ”اے

مالِک، زمونڙ په پېغام باندې چا يقين کړې دے؟ مالِک

خُدائِ خپل قوت په چا ظاهر کړې دے؟“ (۳۹) په دې وجه

هغوی ایمان راوړلے نۀ شو، ولې چې يشعياہ نبی دا هم

وفرمائيل چې، (۴۰) ”هغه د هغوی سترگې رنډې کړې دی او

زړونه يې ورله سخت کړی دی، نو چې هغوی په خپلو سترگو

ونۀ وینی او په خپلو زړونو کبني پرې پوهه نۀ شی او د رغېدو

دپاره ما ته راونۀ گرځی او زۀ يې روغ کړم.“ (۴۱) يشعياہ دا

خبرې ځکه وکړې چې هغه د عیسیٰ لوی ولیده او د هغه په

حق کبني يې خبرې کولې. (۴۲) خو سره د دې په هغوی

کبني ډېرو يهودی مشرانو هم په هغه ایمان راوړو، خو د

فريسيانو په وجه يې د دې اقرار نۀ کولو، او د دې يرې چې

هغوی به د عبادتخاني نه بهر کړے شی. (۴۳) ځکه چې هغوی

د خُدائِ پاک نه د عزت په نسبت د انسان نه عزت حاصلول

زیات خوبنول.

د حضرت عیسیٰ کلام

(۴۴) نو عیسیٰ په اوچت آواز وفرمائيل، ”کۀ څوک په ما

ایمان راوړی نو هغه نۀ یواځې دا چې په ما ایمان راوړی بلکې

په هغه چا هم چې زۀ يې رالېږلے یم. (۴۵) او څوک چې ما

وینی هغه، هغه څوک وینی چې زۀ يې رالېږلے یم. (۴۶) زۀ

دُنیا ته لکه د رڼا په شان راغلے یم د دې دپاره چې څوک په

ما ایمان راوړی هغه به په تیارۀ کبني پاتې نۀ شی. (۴۷) زۀ د

هغه چا عدالت نۀ کوم څوک چې زما کلام اوری او تابعداری

يې نۀ کوی ځکه چې زۀ د دې دپاره نۀ یم راغلے چې د دُنیا

عدالت وکړم بلکې د دُنیا د بچ کولو دپاره راغلے یم. (۴۸) خو

ڇوڪ ڇي ما نه مني او زما پڻغام نه قبلوي، د هغه ڊپاره يو
 منصف شته، يعني، زما هغه ڪلام ڇي ما ڪري ڏي، هغه به
 په ورڃ د آخرت د هغه عدالت وڪري. (٤٩) زه په خپل اختيار
 خبري نه ڪوم خو پلار ڇي زه پي رالڀرلي يم هغه ما ته ڪم
 ڪري ڏي ڇي ڇهه ووايم او ڇنگه پي ووايم. (٥٠) او زه خبر
 يم ڇي د هغه ڪم د تل عمري ژوندون ورڪوي، نو ڪه ڇهه
 ڇي پلار ما ته فرمائي ڏي، هم هغه ڇهه زه ووايم.“

د مريدانو پڻي وينڻ

١٣ (١) د فسح د اختر نه مڪبني عيسيٰ ته معلومه شوه
 ڇي د دنيا نه د هغه د جدائي وخت رانزدي شوي ڏي او هغه
 به خپل پلار ته ورشي. او د خپلو مريدانو سره پي په ڏي دنيا
 ڪبني مينه وه، او تر آخره وخته پوري پي ورسره مينه وڪره.
 (٢) د مابشام د روتي وخت وو، او ابليس د مڪبني نه د
 شمعون اسڪريوتي د زوي يهوداهه په زره ڪبني دا خيال
 اچولي وو ڇي په عيسيٰ مڪبني وڪري. (٣) او عيسيٰ پوهه
 وو ڇي پلار هغه له د هر ڇهه اختيار ورڪري ڏي او ڇي هغه
 د خدائي پاڪ نه راغلي ڏي او خدائي پاڪ له واپس روان
 ڏي. (٤) نو هغه د روتي نه پاڇيدو، خپل ڇادر پي يو طرف
 ته ڪبندو، يوه توليه پي راواخته او د ملا نه پي تاو ڪره.
 (٥) بيا هغه په يو لوبني ڪبني اوبه وچولي او د خپلو
 مريدانو په پڻو وينڻو پي شروع وڪره او په هغه توليه پي
 وچولي ڇي د خان نه پي تاو ڪري وه. (٦) ڪله ڇي هغه
 شمعون پطروس ته راورسبدو نو پطروس هغه ته ووييل ڇي،
 ”مالڪه، ته به زما پڻي وينڻي؟“ (٧) عيسيٰ جواب ورڪرو،

”خه چي زه كوم، ته اوس په دې نه پوهېږي خو وروستو به پوهه شي.“ (۸) پطروس هغه ته وويل، ”زه به تاسو هيڅكله پرې نه ږدم چې زما پښې ووينځي.“ عيسى جواب وركړو چې، ”ترڅو چې زه تا ونه وينځم نو ته به زما مرید نه يې.“ (۹) شمعون پطروس هغه ته وويل، ”بيا نو مالک، نه يواځې زما پښې بلکې لاسونه او سر مې هم ووينځه.“ (۱۰) عيسى هغه ته وفرمائيل، ”چا چې لامبلی وی هغه ته د پښو د وينځلو نه علاوه نور حاجت نشته بلکې هغه ټول پاک دے، او تاسو پاک يئ خو ټول نه.“ (۱۱) ځکه چې عيسى ته معلومه وه چې څوک به په هغه مځبري کوی نو په دې وجه هغه وفرمائيل چې، تاسو ټول پاک نه يئ. (۱۲) د هغوی د پښو وينځلو نه پس، هغه خپل څادر راواخستو او کښېناستو او د هغوی نه يې تپوس وکړو، ”تاسو په دې پوهه شوي چې ما تاسو سره خه وکړل؟ (۱۳) تاسو ما ته اُستاز او مالک وايئ او دا ټيک وايئ ځکه چې زه يم. (۱۴) نو که ما ستاسو مالک او اُستاز ستاسو پښې ووينځلي نو په تاسو هم لازم دی چې د يو بل پښې ووينځي. (۱۵) ما ستاسو دپاره يو مثال قائم کړے دے، چې تاسو به هم هغه شان کوي، څنگه چې ما تاسو سره کړي دی. (۱۶) زه تاسو ته رښتيا وایم چې يو نوکر د خپل مالک نه لوي نه وی او نه پېغام وړونکے د رالېرونکي نه لوي وی. (۱۷) اوس تاسو په دې خبره پوهه شوي نو تاسو بختور يئ که چرې عمل پرې وکړئ. (۱۸) زه ستاسو ټولو په حقله نه وایم، څوک چې ما غوره کړي دی هغوی زه پېژنم. خو چې د صحيفې دا خبره پوره شي چې، ”نو هغه چا چې روتی به يې ما سره خوړه هم هغه زما خلاف شولو.“ (۱۹) زه تاسو ته اوس د هغه واقعي د پېښېدو نه مخکښي دا وایم د دې دپاره

چي ڪله هغه پڀننه شي نو چي تاسو ايمان راوڙي چي مسيح هم زه يم. (٢٠) زه تاسو ته رشتيا و ايم ڇوڪ چي زما يو پڀغام وڙونڪي قبول ڪري هغوي ما قبلوي او ڇوڪ چي ما قبول ڪري نو هغه قبلوي چا چي زه رالڀرلي يم.

د حضرت عيسى د خپل مُخبر په حق ڪڀني پيشگوئي

(٢١) د دې وئيلو نه پس عيسى روح ڪڀني سخت پرپشانه شو او وې وفرمائيل، ”زه درته رشتيا و ايم چي په تاسو ڪڀني به يو زما مُخبري ڪوي.“ (٢٢) مريدانو يو بل ته وڪتل او شڪمن شول چي دے دا د چا په حقله خبري ڪوي. (٢٣) په هغوي ڪڀني يو مريد چي عيسى ورسره مينه ڪوله، د عيسى سره جُخت ناست وو. (٢٤) نو شمعون پطروس هغه ته اشاره وڪره او ورته پي وئيل چي، ”تپوس ترې وڪره چي هغه دا ڇوڪ يادوي.“ (٢٥) نو هغه مريد عيسى ته سر ورنزدې ڪڙو او تپوس پي ترې وڪڙو، ”مالڪه، دا ڇوڪ دے؟“ (٢٦) عيسى جواب وركڙو، ”دا هغه ڇوڪ دے چي زه ورته د روتي دا ٽڪره په تالي ڪڀني لمده ڪڙم او وري ڪڙم.“ بيا هغه د روتي ٽڪره لمده ڪڙه او د شمعون اسڪريوتي زوي يهوداه له پي وركڙه. (٢٧) د روتي د ٽڪري خورلو نه پس شيطان په هغه ڪڀني ورننوتو. عيسى هغه ته وفرمائيل، ”ڇه چي ڪوڀ، زري وڪره.“ (٢٨) ڇوڪ چي روتي ته ناست وو د هغوي نه يو ڪس هم په دې پوهه نه شو چي هغه ولي ده ته داسي وفرمائيل. (٢٩) ڇينو دا گمان وڪڙو چي يهوداه سره تيلي ده، نو عيسى هغه ته دا وفرمائيل چي اختر له چي ڇه په ڪار دي هغه واخله يا

دا چي غريبانانو له خُٔٔ ورکړه. (٣٠) د نورې اخستو نه پس
سمدستی يهوداه بهر ووتو. او دا توره شپه وه.

د حضرت عيسیٰ نوې حُکم

(٣١) کله چي يهوداه بهر لاړو نو عيسیٰ وفرمائيل، ”اوس ابن
آدم خپله لوئی وموندله او خُدائ پاک په هغه کبني لوئی
وموندله. (٣٢) که خُدائ پاک په هغه کبني لوئی وموندله، نو
خُدائ پاک به هم هغه ته په خپل خان کبني لوئی ورکړی او
هغه ته به زر لوئی ورکړی. (٣٣) زما بچو، زه به د لږ وخت
دپاره تاسو سره يم. بيا به تاسو ما لټوئ، او څنگه چي ما
يهوديانو ته وفرمائيل، نو دغه شان اوس تاسو ته هم وایم،
چرته چي زه حُم هلته تاسو نه شئ راتلئ. (٣٤) زه تاسو له يو
نوې حُکم درکوم چي د يو بل سره مينه کوئ. لکه چي ما
تاسو سره مينه کړې ده نو دغه شان تاسو هم د يو بل سره
مينه کوئ. (٣٥) که تاسو د يو بل سره مينه کوئ نو بيا به ټول
خلق په دې پوهه شی چي تاسو زما مریدان یئ.“

د حضرت عيسیٰ د شمعون پطروس د انکار په

حقله پېشگوئی کول

(٣٦) شمعون پطروس هغه ته وویل، ”مالکه، ته چرته خي؟“
عيسیٰ جواب ورکړو، ”چرته چي زه حُم، ته اوس ما پسې
هلته نه شې راتلئ خو وروستو به راشې.“ (٣٧) پطروس هغه
ته وویل، ”مالکه، زه اوس ولې نه شم درتلئ؟ زه به خپل
خان په تا قربان کړم.“ (٣٨) عيسیٰ جواب ورکړو، ”ته به په

رښتيا خپل ځان په ما قربان کړې څه؟ زه تا ته رښتيا وایم
 چې نن به ته د چرگ د بانگ نه وړاندې درې ځله زما نه
 انکاری شي.

حضرت عیسیٰ پلار ته د ورتلو لار ده

۱۴ ﴿۱﴾ ”خپل زړونه مه پرېشانه کوی، په خدای پاک

ایمان ساتی، او په ما هم ایمان ساتی. ﴿۲﴾ زما د پلار په کور

کښې د اوسېدو ډېر ځایونه دی. که چېرې داسې نه وې نو بیا

به ما تاسو ته دا وئیلی وؤ څه چې زه ځم چې تاسو دپاره

ځای تیار کړم؟ ﴿۳﴾ او که زه لار شم او تاسو له ځای تیار

کړم نو زه به په خپله بیا راشم او تاسو به د ځان سره بوځم،

نو چې چرته زه یم هلته به تاسو هم یی. ﴿۴﴾ او تاسو ته د

هغې لارې پته ده کوم ځای ته چې زه روان یم. ﴿۵﴾ توما

هغه ته وئیل، ”مالکه، مونږ ته پته نشته چې ته چرته روان

یې، نو مونږ ته د لارې څه پته ده؟“ ﴿۶﴾ عیسیٰ هغه ته

وفرمائیل، ”زه لار یم، زه حق یم او زه ژوندون یم. هیڅوک هم

زما د وسیلې نه بغېر پلار له نه شی راتلی. ﴿۷﴾ که تاسو زه

پېژندلی نو تاسو به زما پلار هم پېژندلو. د هم اوس نه تاسو

هغه پېژنی او لیدلی مو دے. ﴿۸﴾ فیلیپوس هغه ته وئیل،

”مالکه، مونږ ته پلار وښایه نو مونږ به مطمئن شو.“ ﴿۹﴾

عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”فیلیپوسه، تا سره زه د دومره

مودې نه یم او بیا مې هم نه پېژنی څه؟ چا چې زه لیدلی یم

هغه پلار هم لیدلی دے، نو بیا ته څنگه وایې چې مونږ ته پلار

وښایه؟ ﴿۱۰﴾ په دې ستاسو باور نشته چې زه په پلار کښې یم

او پلار په ما کښې دے؟ زه چې کومې خبرې تاسو ته کوم هغه زه د خپل ځان نه نه کوم، خو دا پلار دے چې په ما کښې اوسې او زما په وسيله خپل کار کوي. (۱۱) په ما يقين وکړئ چې زه پلار کښې يم او پلار په ما کښې دے خو که په ما يقين نه کوئ، نو بيا په ما د دې کارونو په وجه باور وکړئ. (۱۲) زه تاسو ته رښتيا وایم، څوک چې په ما ايمان راوړي هغه به هم هغه کارونه کوي لکه چې زه يې کوم، او هغه به د دې نه هم لوی کارونه کوي ځکه چې زه پلار له روان يم. (۱۳) تاسو چې څه هم زما په نوم وغواړئ زه به هغه وکړم نو چې د پلار لوی په زوی کښې څرگنده شی. (۱۴) که تاسو زما په نوم ما نه څه هم وغواړئ زه به يې وکړم.

د روح القدس وعده

(۱۵) که تاسو ما سره مينه کوئ نو تاسو به زما په حکمونو عمل کوئ. (۱۶) او زه به پلار ته خواست وکړم چې تاسو ته بل مددگار درکړي چې تاسو سره به مدام وي. (۱۷) هغه د حق روح دے، کوم چې دُنیا نه قبلوی ځکه چې دُنیا نه خو هغه وینی او نه يې پېژنی. خو تاسو هغه پېژنئ ځکه چې هغه تاسو سره اوسې او هغه به په تاسو کښې وي. (۱۸) زه به تاسو يتيمان نه پرېږدم، زه تاسو له واپس راځم. (۱۹) لږ وخت پس به دُنیا ما نور ونه وینی خو تاسو به مې وینی. ځکه چې زه ژوند دے يم نو تاسو به هم ژوندی یئ. (۲۰) په هغه ورځ به تاسو پوهه شئ چې زه په خپل پلار کښې يم او تاسو په ما کښې یئ او زه په تاسو کښې يم. (۲۱) څوک چې زما حکمونه مني او په هغې عمل کوي نو دا هغه خلق دی چې ما سره

مينه ڪوى. او ڏوڪ چي ما سره مينه ڪوى زما پلار به
 ورسره مينه وڪري او زه به هم د هغه سره مينه ڪوم او خپل
 ڄان به ورته بڻڪاره ڪرم. (۲۲) بل يهوداه ترې تپوس وڪرو،
 ”مالڪه، دا ڄهه وجه ده چي ته به صرف مونڙ ته ڄان بڻڪاره
 ڪري او نورې دنيا ته نه؟“ (۲۳) عيسى ورته جواب وركرو،
 ”ڏوڪ چي زما سره مينه ڪوى، هغوى به زما په ڪلام عمل
 ڪوى او زما پلار به د هغوى سره مينه ڪوى، او زه او پلار به
 هغوى ته ورسو او د هغوى سره به اوسو. (۲۴) ڏوڪ چي ما
 سره مينه نه ڪوى هغه زما په ڪلام عمل نه ڪوى، او دا ڪلام
 چي تاسو پي اورى دا زما نه دى بلڪي دا د پلار ڪلام دى چا
 چي زه رالپڙلے يم. (۲۵) ترڏو چي لا زه تاسو سره يم ما
 تاسو ته دا هر ڄهه وفرمائيل. (۲۶) خو مددگار يعنى روح
 القدس چي پلار به پي زما په نوم راولپڙي، هغه به تاسو ته هر
 ڄهه وڻائي او درته به هغه هر ڄهه دريادوى، چي ما تاسو ته
 فرمائيلي دى. (۲۷) زه تاسو ته سڪون پرپرڊم، زما خپل
 سڪون، هغه چي دنيا پي نه شي وركولى. نو مه پرپشانه
 ڪهڙي او مه ڀرپري. (۲۸) تاسو واورڊل چي ما درته
 وفرمائيل، زه درنه روان يم او زه بيا تاسو له واپس راڄم. ڪه
 چري تاسو ما سره مينه ڪوى نو تاسو به په دې خوشحاله
 شى چي زه پلار له روان يم ڄڪه چي پلار زما نه لوى دى.
 (۲۹) ما تاسو ته اوس د دې د پڻبڻدو نه مخڪڻي دا وفرمائيل
 نو چي ڪله دا پڻبڻ شى نو تاسو به ايمان راوري. (۳۰) زه به
 پس د دې نه تاسو سره پيري خبري ونه ڪرم ڄڪه چي د دې
 دنيا سردار يعنى شيطان راتلونڪي دى. خو د هغه په ما هيڻ
 اختيار نسته. (۳۱) زه هغه ڪار ڪوم چي پلار ڄنگه ڪم ڪري
 دى نو ڄڪه چي دنيا په دې پوهه شى چي زه د پلار سره مينه

ڪوم. نورائِي چي د دِي حَائِي نه حُو.“

حضرت عيسٰی د انگور اصلي بوتے

- ۱۵ (۱) ”زۀ د انگور اصلي بوتے یم او زما پلار باغوان دے. (۲) هغه زما نه هره هغه خانگه پرې کوی چي مېوه نه نیسی او هره خانگه چي مېوه نیسی په هغې کبني قینچی کوی چي نوره زیاته مېوه ونیسی. (۳) د هغه کلام په ذریعه کوم چي ما تاسو ته اورولے دے تاسو خو پاک او صفا شوی یئ. (۴) په ما کبني اوسئ لکه چي زۀ په تاسو کبني اوسپریم. لکه خنگه چي یوه خانگه یواځي مېوه نه شی نیولے، ترخو چي هغه د انگور د بوتی سره پیوند نه وی، دغسی تاسو هم مېوه نه شی نیولے ترخو چي تاسو په ما کبني نه اوسئ. (۵) زۀ د انگور بوتے یم او تاسو زما خانگي یئ. خوک چي په ما کبني اوسئ او زۀ په هغوی کبني نو هغوی ډېره مېوه نیسی، حُکه چي زما نه بغیر تاسو هیڅ نه شی کولے. (۶) هر خوک چي په ما کبني نه اوسئ هغه به لکه د بی کاره خانگي په شان گزار کرے شی، او اوچ به شی، او دغه شان اوچي خانگي یو حَائِي ته راتولیری او په اور کبني سوزولے کیری. (۷) کۀ چرې تاسو په ما کبني اوسئ او زما خبرې په تاسو کبني اوسئ نو حُۀ چي تاسو غوارئ هغه به تاسو له درکرے شی. (۸) نو چي کله تاسو ډېره مېوه نیسی نو په دِي سره زما اصلي مریدان یئ او په دِي سره زما پلار ته لوئی ملاویری. (۹) خنگه چي پلار ما سره مینه کرې ده نو دغه شان زۀ تاسو سره مینه کوم. زما په مینه کبني اوسئ. (۱۰) کۀ چرې تاسو زما په حُکمونو عمل کوئ نو تاسو به زما په مینه کبني

اوسپرئ لکه څنگه چې ما د خپل پلار په حُکمونو عمل کړے
دے او د هغه په مينه کښې اوسېرم. (۱۱) ما تاسو ته دا ټولې
خبرې د دې دپاره وکړې چې زما خوشحالی په تاسو کښې
وی او چې ستاسو خوشحالی پوره شی. (۱۲) دا زما حُکم
دے، چې تاسو د يو بل سره مينه کوئ څنگه چې ما تاسو
سره مينه کړې ده. (۱۳) د دې نه لويه مينه چا کښې نشته چې
يو کس دې د خپل دوست دپاره خپل سر ورکړی. (۱۴) تاسو
به هله زما دوستان یئ چې زما په حُکمونو عمل کوئ. (۱۵)
نو زه د دې نه پس تاسو ته غلامان نه وایم، ځکه چې غلام ته
پته نه وی چې د هغه مالک څه کوی، خو ما تاسو ته دوستان
وئیلی دی ځکه چې ما تاسو ته هر هغه څه ښکاره کړی دی
کوم چې ما د پلار نه اورېدلی دی. (۱۶) تاسو زه غوره کړے
نه يم خو ما تاسو غوره کړی یئ او ما تاسو مقرر کړئ چې
لاړ شی او مېوه ونیسئ، هغه مېوه چې د تل ده. نو پلار به
تاسو ته هر هغه څه درکړی څه چې تاسو زما په نوم د هغه نه
وغواړئ. (۱۷) دا زما تاسو ته حُکم دے چې د يو بل سره
مينه کوئ.

تاسو نه د دُنیا نفرت

(۱۸) که دُنیا تاسو نه نفرت کوی نو تاسو پوهه شی چې
ستاسو نه اول یې ما نه نفرت کړے دے. (۱۹) که چېرې تاسو
د دُنیا وے نو دُنیا به تاسو سره د خپلو په شان مينه کړې وه،
خو تاسو د دُنیا نه یئ. خو ما تاسو د دُنیا نه جدا کړئ نو دغه
وجه ده چې دُنیا تاسو نه نفرت کوی. (۲۰) دا خبرې يادې
ساتئ چې کومې ما تاسو ته وکړې، يو نوکر هم د خپل مالک

نه لوی نه وی. نو چي هغوی زه و زورولم نو تاسو به هم
 و زوروی. که هغوی زما په کلام عمل وکړی نو ستاسو په
 کلام به هم عمل وکړی. (۲۱) خو دوی به زما د نوم په سبب
 تاسو سره دا هر څه وکړی ځکه چي هغوی هغه نه پېژنی چا
 چي زه رالېږلې يم. (۲۲) که زه راغلی نه وې او دوی ته مې
 وئیلې نه وې نو دوی به مجرم نه و، خو اوس د هغوی
 سره د خپلې گناه څه بهانه نشته. (۲۳) څوک چي ما نه نفرت
 کوی هغه زما د پلار نه هم نفرت کوی. (۲۴) که چرې ما د
 هغوی په مینځ کبني داسې کارونه نه وې کړې کوم چي بل
 هیچا هم نه دی کړی نو هغوی به مجرم نه وې، خو اوس
 هغوی دا ولیدل او مونږ پلار زوی دواړو نه نفرت کوی. (۲۵)
 هم د هغوی په شریعت کبني دا لیکلی دی چي، ”هغوی ما نه
 بې سببه نفرت وکړو.“ (۲۶) خو چي مددگار راشی کوم چي به
 زه تاسو ته د پلار نه درلېږم، یعنی د حقیقت روح چي د پلار
 نه راوځی، هغه به زما په باب کبني گواهی ورکړی. (۲۷)
 تاسو به هم گواهی ورکوئ ځکه چي تاسو د اول نه ما سره
 یئ.“

د مریدانو نه د دنیا نفرت

۱۶ (۱) ”ما تاسو ته دا خبرې د دې دپاره وکړې چي
 تاسو د تیندک خوړلو نه بچ شی. (۲) نو هغوی به تاسو د
 عبادتخانو نه شړی، او بې شکه داسې وخت راتلونکې دې
 څوک چي تاسو قتلوی هغوی به دا گمان کوی چي په دې
 کار کولو سره هغوی د خدای پاک خدمت کوی. (۳) هغوی

به دا کارونه ځکه کوی چې هغوی نه پلار پېژنی او نه ما.

د روح القدس کار

٤ خو ما دا خبرې تاسو ته ځکه وکړې چې کله دا کار پېښ شی نو تاسو ته به رایاد شی چې ما تاسو د دې په حقله خبر کړی وئ. ما تاسو ته دا خبرې د اول نه ځکه ونه کړې ځکه چې زه تاسو سره وم، ٥ خو اوس زه هغه چا ته روان یم چا چې زه رالېږلې یم. اوس په تاسو کېښې هیڅوک زما نه دا تپوس نه کوی چې ته چرته روان یې؟ ٦ خو دا کومې خبرې چې ما تاسو ته وکړې په هغې ستاسو زړونه غمژن شول. ٧ خو زه تاسو ته رښتیا وایم چې دا ستاسو دپاره بهتره ده چې زه لاړ شم. ځکه که زه لاړ نه شم نو مددگار به تاسو ته رانه شی خو که زه لاړ شم نو هغه به زه تاسو له راولېږم. ٨ او کله چې هغه راشی نو هغه به دنیا د گناه او د صداقت او انصاف په باب کېښې ملامته کړی، ٩ د گناه په باب کېښې ځکه چې هغوی په ما ایمان نه راوړی، ١٠ د صداقت په باب کېښې ځکه چې زه پلار له ځم او تاسو به ما نور ونه وینی، ١١ او د انصاف په باب کېښې ځکه چې د دې دنیا سردار یعنې شېطان مجرم کړی شو. ١٢ ما سره نورې هم پیرې خبرې دی چې تاسو ته یې وکړم خو تاسو اوس دا نه شی برداشت کولې. ١٣ خو چې د حقیقت روح راشی نو هغه به تاسو د حقیقت طرف ته بوځی ځکه چې هغه به د خپله ځانه خبرې نه کوی، خو هغه څه به وائی څه چې د خدای پاک نه اوری او تاسو ته به د راتلونکو واقعاتو په حقله پېشگوڼې کوی. ١٤ هغه به ما ته لوی راکړی ځکه چې هغه

به زما نه هغه څه حاصل كړي چې په ما كښې دى او تاسو ته به ووائى. (۱۵) څه چې د پلار دى هغه زما دى، په دې وجه ما تاسو ته وفرمائيل چې هغه به ما نه هغه څه حاصل كړي څه چې په ما كښې دى او تاسو ته به يې وښائى.

غم په خوشحالى كښې بدلېدل

(۱۶) په لږ ساعت كښې به تاسو نور ما نه وينئ او بيا لږ ساعت پس به تاسو ما ووينئ. (۱۷) بيا د هغه ځينو مريدانو يو بل ته ووييل، ”د هغه مونږ ته د دې بيان نه څه مطلب دى چې په لږ ساعت كښې به تاسو نور ما نه وينئ او بيا لږ ساعت پس به تاسو ما ووينئ، او، چې زه خپل پلار له روان يم؟“ (۱۸) هغوى وويل چې، ”د هغه د دې لږ ساعت نه څه مطلب دى؟ مونږ ته پته نشته چې د هغه بيان د څه په حقله دى.“ (۱۹) عيسى په دې پوهه شو چې هغوى له ما نه د تپوسونو په طلب دى نو هغه هغوى ته وفرمائيل، ”ولې تاسو په دې بحث كوي كوم بيان چې ما تاسو له وكړو چې، په لږ ساعت كښې به تاسو نور ما نه وينئ او بيا لږ ساعت پس به تاسو ما ووينئ؟“ (۲۰) نو زه تاسو ته رښتيا وايم چې تاسو به ژاړئ او وير به كوي خو دُنيا به خوشحاله وي. تاسو به په غم كښې پوب يئ خو ستاسو غم به په خوشحالى بدل شي. (۲۱) د ماشوم د پېدا كېدو په وخت كښې ښځه په تكليف كښې وي. خو د ماشوم په پېدا كېدو سره د هغې نه ټول دردونه هېر شي، د دې خوشحالى په وجه چې هغې دُنيا ته يو نوې ماشوم راوستو. (۲۲) نو اوس تاسو غمژن يئ خو زه به تاسو بيا ووينم او ستاسو زړونه به خوشحاله شي او هيڅوك

به ستاسو خوشحالی تاسو نه وانه خلی. (۲۳) په هغه ورغ به تاسو زما نه هیڅ خواست نه کوی. زه تاسو ته رښتیا وایم، که تاسو زما په نوم د پلار نه څه هم وغواړئ، نو هغه به یې درکړی. (۲۴) تر اوسه پورې تاسو زما په نوم هیڅ نه دی غوښتی. وغواړئ نو تاسو له به درکړې شی نو چې ستاسو خوشحالی پوره شی.

زه په دنیا غالب یم

(۲۵) ما تاسو ته دا هر څه په مثالونو کښې بیان کړل. خو وخت راروان دے چې زه به تاسو ته نور په مثالونو کښې خبرې ونه کړم خو په ډاگه به درته د پلار په حقله خبرې کوم. (۲۶) په هغه ورغ به تاسو زما په نوم غواړئ. زه دا نه وایم چې زه به د پلار نه ستاسو دپاره خواست کوم. (۲۷) ځکه چې پلار په خپله تاسو سره مینه کوی، ځکه چې تاسو ما سره مینه کوئ او ستاسو دا ایمان دے چې زه د خدای پاک د طرف نه راغلی یم. (۲۸) زه د پلار نه دې دنیا ته راغلی یم او اوس زه دنیا بیا پرېږدم او خپل پلار له ځم. (۲۹) د هغه مریدانو ووئیل، ”گوره، ته اوس په ډاگه لکيا یې او نه په مثالونو. (۳۰) مونږ اوس پوهیږو چې ته د هر څه نه خبر یې او د تپوسونو کولو حاجت درنه د چا نشته. هم په دې وجه زمونږ دا ایمان دے چې ته د خدای پاک د طرفه راغلی یې.“ (۳۱) عیسی هغوی ته جواب ورکړو، ”ولې تاسو اوس په ما یقین کوئ څه؟ (۳۲) گورئ، وخت راروان دے، بلکې راغلی دے چې تاسو به خواره واره شی او هر یو به خپلو کورونو ته لاړ شی او تاسو به ما اېک یواځې پرېږدئ، خو بیا

هم زه يواځي نه يم ځكه چې پلار ما سره دے. (۳۳) ما تاسو ته دا هر څه ووييل نو چې تاسو په ما كښې سلامتيا حاصله كړئ. په دې دنيا كښې به تاسو زحمتونو سره مخامخ شئ. خو زړور شئ ځكه چې زه په دنيا غالب شوې يم.“

د حضرت عيسى د خپلو مريدانو دپاره دعا

۱۷ (۱) د دې خبرو كولو نه پس عيسى پاس آسمان ته وكتل او وې فرمائيل، ”پلاره، وخت راغلي دے، خپل زوى ته لوى وركړه نو چې زوى تا له جلال دركړي. (۲) ځكه چې تا ما ته په ټولو بنى آدمو اختيار راكړے دے چې هغوى ټولو له تل عمرى ژوندون وركړم څوك چې راته تا حواله كړى دى. (۳) او تل عمرى ژوندون دا دے چې هغوى تا وپېژنى چې صرف ته رښتيني خدائ پاك يې او عيسى مسيح څوك چې تا رالېږلے دے. (۴) ما په زمكه تا له جلال دركړو د هغه كار په ختمولو چې تا ما ته د كولو دپاره حواله كړے وو. (۵) نو اے پلاره، اوس ته ما له په خپل حضور كښې لوى راكړه، هغه لوى چې كومه ما د دنيا د پيدا كېدو نه اول ستا په حضور كښې لرله. (۶) ما ستا نوم هغوى ته څرگند كړو كوم خلق چې په دنيا كښې تاسو ما ته راكړى دى. هغوى ستا وو او تا ما له راكړل او هغوى ستا په كلام عمل كړے دے. (۷) اوس هغوى پوهه شوى دى چې هر څه چې تا ما له راكړى دى دا ستا د طرفه دى. (۸) ځكه چې ما هغوى ته هغه كلام وركړے دے كوم چې تا ما له راكړے دے، او دوى هغه قبول كړے دے، او هغوى په حقيقت پوهه

شوی دی چې زه له تا نه راغلی یم، او د هغوی په دې ایمان
دے چې زه تا را لېږلې یم. (۹) زه د دنیا دپاره دعا نه کوم
خو د هغوی دپاره دعا کوم څوک چې تا ما ته په حواله کړی
دی ځکه چې هغوی ستا دی. (۱۰) څه چې زما دی هغه ستا
دی، او څه چې ستا دی هغه زما دی، او په هغوی کبني زما
لوی څرگنده شوه. (۱۱) نور زه په دنیا کبني نه پاتې کېږم خو
هغوی په دنیا کبني دی او زه تا ته در روان یم. اے قدوسه
پلاره، د خپل نوم په طاقت د هغوی حفاظت وکړه څوک چې
تا ما له راکړی دی، نو چې هغوی هم یو موټی شی څنگه چې
مونږ دواړه یو یو. (۱۲) ترڅو چې زه د هغوی سره وم ما ستا
په نوم د هغوی حفاظت وکړو کوم چې تا ما له راکړی وو.
ما د هغوی حفاظت وکړو او په هغوی کبني یو هم هلاک نه
شو بی له یو نه چې مرگ یې مقرر وو، نو چې د صحیفې لیک
پوره شی. (۱۳) خو زه اوس تا ته در روان یم. چې په دنیا
کبني کله زه دوی سره وم نو ما دوی ته د دې خبرو بیان
وکړو د دې دپاره چې دوی زما د خوشحالی نه معمور شی.
(۱۴) ما ستا پیغام هغوی له ورکړی دے او دنیا هغوی نه
نفرت کوی ځکه چې هغوی د دنیا نه دی لکه څنگه چې زه د
دنیا نه یم. (۱۵) زه ستا نه دا خواست نه کوم چې دوی د دې
دنیا نه ویاسی بلکې ستا نه دا خواست کوم چې دوی د
شېطان نه محفوظ وساتي. (۱۶) دوی د دنیا نه دی لکه څنگه
چې زه د دنیا نه یم. (۱۷) دوی د حقیقت په وسیله مقدس
کړه، ستا کلام حقیقت دے. (۱۸) لکه څنگه چې تا زه دنیا ته
را لېږلې یم نو دغه شان ما دوی دنیا ته لېږلی دی. (۱۹) او د
دوی دپاره زه خپل ځان مقدس کوم نو چې دوی هم په
حقیقت کبني مقدس شی. (۲۰) خو زه صرف د دوی دپاره

دُعا نَه غوارم بلکي د هغه چا دپاره هم څوک چې د دوي د کلام په وسيله به په ما ايمان راوړي. (٢١) چې هغوي هم يو موي شي، اے پلاره، لکه څنگه چې ته او زه يو يو. نو دغه شان دې دوي هم په مونږ کبني يو وي، چې دُنيا په دې يقين وکړي چې زه تا رالېږلې يم. (٢٢) کومه لويي چې تا ما له راکړې ده هغه ما دوي له ورکړه د دې دپاره چې دوي يو وي لکه چې مونږ يو يو. (٢٣) زه په هغوي کبني يم او ته په ما کبني يې، چې دوي په مکمل توگه يو شي. بيا چې دُنيا په دې پوهه شي چې زه تا رالېږلې يم، او تا د دوي سره هم داسې مينه وکړله لکه چې ما سره دې کوله. (٢٤) اے پلاره، هغه خلق څوک چې تا ما له راکړي دي زه غوارم چې دوي هم ما سره وي چرته چې زه يم، چې دوي زما لويي وويني کومه چې تا ما له راکړې ده ځکه چې تا د دُنيا د پيدا کېدو نه مخکبني ما سره مينه کړې ده. (٢٥) اے صادق پلاره، دُنيا تا نه پېژني خو زه تا پېژنم او دوي ته پته ده چې تا زه رالېږلې يم. (٢٦) ما ستا نوم دوي ته څرگند کړو او دا به لا نور هم څرگندوم د دې دپاره چې کومه مينه چې تا ما سره کوله، هغه دې په دوي کبني هم وي، او زه دې هم په دوي کبني يم.

د حضرت عيسى گرفتارول

١٨ (١) د دې خبرو نه پس عيسى د خپلو مريدانو سره بهر ووتو او د قدرون د وادي نه پورې وتلو. هلته يو باغ وو چې عيسى او د هغه مريدان په کبني ورننوتل. (٢) نو يهوداه،

محافظانو او مشرانو عیسیٰ و نیولو او وې تړلو. (۱۳) هغوی هغه اول اناس ته بوتلو، اناس د کائفس سخر وو څوک چې د هغه کال دپاره مشر امام وو. (۱۴) کائفس هغه سرې وو چا چې یهودیانو ته دا مشوره ورکړې وه چې دا بهتره ده چې یو سرې د ټول قوم دپاره مړ شی.

د حضرت عیسیٰ نه د پطروس انکار

(۱۵) شمعون پطروس او یو بل مرید په عیسیٰ پسې وروستو روان ؤو او د هغه بل مرید د مشر امام سره تعلق وو نو ځکه هغه د عیسیٰ سره د مشر امام دربار ته ورننوتو. (۱۶) خو پطروس د دروازې نه بهر ایسار شو. نو هغه بل مرید چې د مشر امام سره یې تعلق وو، واپس بهر راوتو او د هغه بښې سره یې خبرې وکړې چې د دروازې چوکیداره وه او پطروس یې دننه راوستو. (۱۷) بښې پطروس ته وویل، ”آیا ته هم د دې سړی مرید نه یې څه؟“ پطروس وویل چې، ”نه، زه نه یم.“ (۱۸) نوکرانو او محافظانو د سکارو اور بل کړې وو ځکه چې یخنی وه او هغوی ترې چاپېره ولاړ ؤو او ځانونه یې تودول. او پطروس هم د هغوی سره ولاړ وو او ځان یې تودولو.

د مشر امام د حضرت عیسیٰ نه تحقیقات کول

(۱۹) بیا مشر امام د عیسیٰ نه د هغه د مریدانو او د هغه د تعلیم په حقله تپوس وکړو. (۲۰) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ما دُنیا ته په ډاگه خبرې کړې دی. ما همپشه په عبادتخانو او د خدای په کور کښې تعلیم ورکړې دے چرته چې ټول

يهوديان راغونديري او ما په پټه څه هم نه دی وئيلي. (٢١) نو ته زما نه تپوسونه ولې کوې؟ هغوى نه تپوس وکړه چا چې هغه اورېدلى دى څه چې ما هغوى ته وئيلي دى، هغوى ته پته ده چې ما څه وئيلي دى. (٢٢) کله چې عيسى دا وفرمائيل نو يو محافظ چې د هغه په خوا کښې ولاړ وو عيسى ته يې په مخ څپېره ورکړه او وې وئيل، ”مشر امام ته څوک داسې جواب ورکوى څه؟“ (٢٣) عيسى جواب ورکړو، ”که بد مې وئيلي وى نو په ما يې ثابته کړه، خو که مې ټيک خبره کړې وى نو څپېره دې ولې راکړه؟“ (٢٤) بيا اناس عيسى مشر امام کائفس ته تړلې ولېرلو.

د پطروس د حضرت عيسى نه بيا انکار

(٢٥) په دې دوران کښې شمعون پطروس ولاړ وو او خپل ځان يې تودولو، نو هغوى ترې تپوس وکړو، ”ولې ته هم د هغه د مريدانو نه يو نه يې څه؟“ هغه انکار وکړو او وې وئيل چې، ”نه، زه نه يم.“ (٢٦) د مشر امام يو غلام چې د هغه سرى خپلوان وو د چا نه چې پطروس غوږ پرې کړې وو ورته تپوس وکړو، ”ما ته د هغه سره په باغ کښې نه وې ليدلې څه؟“ (٢٧) پطروس بيا انکارى شو او چرگ په هم هغه وخت کښې بانگ وئيلو.

د پيلاطوس په وړاندې د حضرت عيسى پېش کېدل

(٢٨) بيا هغوى عيسى سحر وختى د کائفس د کور نه د رومى گورنر قلعي ته بوتلو. نو يهوديان د قلعي نه بهر ودرېدل ځکه چې هغوى غوښتل چې خپل ځانونه د پليتي نه وساتي دې

دپاره چې د فسح خوراک نه منع نه کړې شی. (۲۹) نو

پيلاطوس ورته بهر راووتو او تپوس يې ترې وکړو، ”تاسو د

دې سړی خلاف څه الزام لگوي؟“ (۳۰) هغوی جواب ورکړو،

”که دا سړی چرې مجرم نه وي نو مونږ به تا له نه

راوستو.“ (۳۱) پيلاطوس هغوی ته ووييل، ”دې بوځي او د

خپل شريعت په مطابق يې فېصله وکړي.“ يهوديانو جواب

ورکړو چې، ”مونږ ته دا اجازت نشته چې څوک مړ کړو.“

(۳۲) او دغه شان د عيسی هغه خبره پوره شوه چې هغه به په

کوم قسمه مرگ مړ شي. (۳۳) نو پيلاطوس واپس قلعي ته

نوتو او عيسی يې راوغوښتو او د هغه نه يې تپوس وکړو

چې، ”ته د يهوديانو بادشاه يې څه؟“ (۳۴) عيسی جواب

ورکړو، ”دا تپوس ته په خپله ما نه کوې، يا که بل چا درته

زما په حقله وئيلي دي؟“ (۳۵) پيلاطوس ووييل، ”زه يهودی يم

څه؟ ستا خپل قام او مشرانو امامانو ته ما ته په حواله کړې

يې. تا څه کړی دي؟“ (۳۶) عيسی جواب ورکړو، ”زما

بادشاهي د دې دنيا بادشاهي نه ده. که چرې زما بادشاهي د

دې دنيا وي، نو زما خادمانو به د يهوديانو نه زما د بچ کولو

دپاره د هغوی سره جنگ کړې وي. خو زما بادشاهي د دې

دنيا نه ده.“ (۳۷) پيلاطوس هغه ته ووييل، ”نو ته بادشاه يې؟“

عيسی جواب ورکړو چې، ”ته وايې چې زه بادشاه يم. او، زه

د دې دپاره پيدا شوی يم، او د دې دپاره زه دنيا ته راغلي يم

چې د حقيقت گواهی ورکړم. او هر څوک چې حقيقت

خوښوی هغه زما آواز اوري.“ (۳۸) پيلاطوس هغه ته ووييل،

”حقيقت څه دي؟“

په حضرت عیسیٰ د مرگ فتویٰ

دې نه پس هغه بیا یهودیانو له بهر ورووتو او هغوی ته یې وویل چې، ”ما د دۀ خلاف هیڅ جرم پیدا نه کړو. (۳۹) خو ستاسو دا رواج دے چې زۀ یو قېدی د فسح اختر په ورځ ستاسو دپاره آزادوم. ستاسو دا خوښه ده چې زۀ د یهودیانو بادشاه درته آزاد کړم څۀ؟“ (۴۰) خو په جواب کښې خلقو چغې کړلې، ”نه، دا سرے نه، خو برابا آزاد کړه.“ او برابا یو ډاکو وو.

۱۹

(۱) بیا پیلطوس عیسیٰ بوتلو او په کورپو یې ووهلو.

(۲) او سپاهیانو د ازغو تاج جوړ کړو او هغه ته یې په سر کړو او هغه ته یې کاسنی چوغه ورواغوسته. (۳) هغوی هغه له راتلل، او ورته یې وویل، ”اے د یهودیانو بادشاه سلامت.“ او په مخ به یې څپېره ورکوله. (۴) یو ځل بیا پیلطوس بهر راوتو او یهودیانو ته یې وویل چې، ”وگورئ زۀ هغه تاسو له بهر راوړم چې تاسو خبر شئ چې ما د هغه خلاف هیڅ جرم ونۀ موندلو.“ (۵) نو عیسیٰ بهر راغلو د ازغو تاج یې په سر وو او کاسنی چوغه یې اغوستې وه. پیلطوس هغوی ته وویل، ”وگورئ، دا هغه سرے دے.“ (۶) کله چې مشرانو امامانو او د خدای د کور محافظانو هغه ولیدو هغوی چغې کړې، ”دے په سولی راخوړند کړئ. دے په سولی راخوړند کړئ.“ پیلطوس هغوی ته وویل چې، ”دے بوځئ او په خپله یې په سولی کړئ ځکه چې ما د دۀ خلاف هیڅ جرم ونۀ موندلو.“ (۷) یهودیانو هغه ته جواب ورکړو چې، ”مونږ سره شریعت شته، او د هغه شریعت په مطابق دے د مرگ لائق

دے حُڪه چي ده د خُداي پاك د زوي كهڊو دعويٰ ڪرڻ ده. “
 ڪله چي پيلاطوس دا واوربدل نو هغه نور زيات ڀري
 واخستلو. (۸) هغه خپلي قلعي ته بيا دننه شو او د عيسيٰ نه
 ڀي تپوس وڪرو چي، ”ته د کوم خائي نه راغلي ڀي؟“ خو
 عيسيٰ ورته هيخ جواب ورنه ڪرو. (۹) نو پيلاطوس هغه ته
 ووئيل، ”ته ما سره خبري نه ڪوي خه؟ تا ته دا معلومه نه ده
 چي ما سره دا اختيار شته چي تا آزاد ڪرم او دا اختيار هم
 راسره شته چي تا په سولي ڪرم؟“ (۱۰) عيسيٰ هغه ته جواب
 ورڪرو چي، ”ستا به په ما باندې هيخ اختيار نه وڃي ڪه چري
 دا د بره نه تا ته نه وڃي درڪري شوڻي. په دڀ وجه چا چي
 زه تا ته په حواله ڪري يم، هغه د لوي گناه مجرم دے.“ (۱۱)
 د هغه ساعت نه پس پيلاطوس ڀر ڪوشش ڪولو چي هغه
 آزاد ڪري خو يهوديانو چڱي وهلي، ”ڪه تا دا سرڀي آزاد ڪرو
 نو ته د رومي قيصر خير خواه نه ڀي. هر څوڪ چي د بادشاه
 كهڊو دعويٰ ڪوي هغه د رومي قيصر مخالفت ڪوي.“ (۱۲)
 ڪله چي پيلاطوس دا خبري واوربدلي نو هغه عيسيٰ بهر
 راويستو او د عدالت په ڪرسي هغه خائي ڪينهناسنو چي
 دونڪاچه ورته وائي يا په آرامي ژبه ڪينې ورته گبتا وائي. (۱۳)
 د گرمي په وخت ڪينې چي د فسح اختر د تيارولو ورځ وه،
 پيلاطوس يهوديانو ته ووئيل، ”وگوري، دا دے ستاسو
 بادشاه.“ (۱۴) هغوي چڱي سورڀي جوڀي ڪرڻي، ”بو ڀي خي،
 بو ڀي خي. په سولي ڀي ڪره.“ پيلاطوس هغوي نه تپوس
 وڪرو، ”ستاسو بادشاه په سولي ڪرم خه؟“ مشرانو امامانو
 جواب ورڪرو چي، ”زمونڙ خو د قيصر نه بغير بل بادشاه
 نشته.“ (۱۵) بيا پيلاطوس عيسيٰ هغوي ته د سولي ڪولو ڀاره
 په حواله ڪرو. نو هغوي عيسيٰ بوتلو.

د حضرت عیسیٰ په سولی کول

١٧) او هغه خپله سولی په خپله پورته کړې وه، او هغه بهر هغه ځای ته لاړو چې ورته د کوپرو ځای وائی، او په آرامی ژبه کبني ورته گولگتا وائی. ١٨) هلته هغوی هغه په سولی کړو او ورسره یې دوه نور هم، یو بنی لاس ته او بل گس لاس ته، او عیسیٰ د هغوی په مینځ کبني وو. ١٩) پیلطوس په سولی د یوې تختې لگولو حکم ورکړو چې پرې دا لیک وو، ”عیسیٰ ناصری د یهودیانو بادشاه.“ ٢٠) ډېرو یهودیانو دا تختې ولوستله ځکه چې هغه ځای چې چرته عیسیٰ په سولی کړی شو هغه بنار ته نزدې وو، او هغه تختې په آرامی، لاطینی او یونانی ژبه کبني لیکلې شوې وه. ٢١) بیا د یهودیانو مشرانو امامانو پیلطوس ته وویل، ”دا مه لیکئ چې د یهودیانو بادشاه، بلکې داسې ولیکئ چې، دۀ وئیلی ؤو چې زۀ په خپله د یهودیانو بادشاه یم.“ ٢٢) پیلطوس جواب ورکړو، ”نه، د کومو لیکلو چې ما حکم ورکړی دۀ هغه تیک دۀ.“ ٢٣) کله چې سپاهیانو عیسیٰ په سولی کړو، هغوی د هغه جامې راواخستې او په څلورو برخو یې تقسیم کړې، د هر یو سپاهی دپاره یوه برخه، او چوغه یې روغه پرېښوده. ځکه چوغه لا گنډلې شوې نه وه او د سر نه تر ښکته پورې ټوله د یوې ټوټې وه. ٢٤) نو هغوی یو بل ته وویل، ”مونږ ته دا څیری کول نه دی په کار، راځئ چې پرې پچه واچوو، وبه گورو چې د چا رسیږی.“ دغه شان د صحیفې لیک پوره شو چې، ”هغوی زما جامې په خپلو کبني تقسیم کړې او زما په چوغه یې پچه واچوله.“ هم دغه شان سپاهیانو وکړل. ٢٥) خو د عیسیٰ د سولی سره نزدې د هغه

مور او ترور او د کلوپاس بنځه مريم او مريم مگداليني ولاړې وې. (۲۶) کله چې عيسی خپله مور د خپل خوږ مريد سره په خوا کښې ولاړه وليده عيسی هغې ته وفرمائيل، ”مورې، دا ستا زوی دے.“ (۲۷) هغه بيا مريد ته وفرمائيل، ”دغه ستا مور ده.“ د هغه وخت نه پس هغه مريد هغه خپل کور ته بوتله.

د حضرت عيسی مرگ

(۲۸) د دې نه پس عيسی چې پوهه شو چې هر څه پوره شوی دی نو هغه وفرمائيل، ”زه تږم يم.“ او دې سره د صحيفې يوه پېشگوښې پوره شوه. (۲۹) هلته يو لوبښی د تروې سرکې نه پک پروت وو. نو هغوی يو اسفنج په کښې لوند کړو او د ويلني په څانگه يې کېښودو او دا يې د عيسی شونډو ته ورورسولو. (۳۰) کله چې سرکه عيسی ته ورکړې شوه نو هغه وفرمائيل چې، ”دا کار پوره شو.“ بيا يې سر تپت کړو او سا ه يې ورکړه.

د حضرت عيسی پوښتی په نېزه وهل

(۳۱) اوس دا د فسح دپاره د تياری کولو د جمعې ورځ وه او راتلونکې ورځ د خاص سبت وه. په دې وجه يهوديانو نه غوښتل چې د سبت په ورځ دې مړی په سولی پاتې شی، نو هغوی پيلاطوس ته خواست وکړو چې د دوی پښې دې ماتې کړې شی او مړی دې راکوز کړې شی. (۳۲) نو سپاهيان راغلل او د اولنی سړی پښې يې ماتې کړې او بيا يې د هغه بل سړی پښې ماتې کړې چې عيسی سره په سولی شوی وو.

(۳۳) خو کله چې هغوی عیسیٰ له راغلل او وې لیدو چې هغه
 د اول نه مړ دے، نو هغوی د هغه پښې ماتې نه کړې. (۳۴)
 خو د دې باوجود یو سپاهی د هغه پوښتی په نېزه ووهله او
 سمدستی ترې د وینو او اوبو دارې روانې شوې. (۳۵) هغه
 سپری چې دا وکتل هغه گواهی ورکړه او د هغه گواهی رښتیا
 ده. هغه رښتیا خبرې کوی د دې دپاره چې تاسو هم ایمان
 راوړئ. (۳۶) دا کارونه وشول نو چې د صحیفې وینا پوره
 شی چې، ”د هغه یو هډوکه به هم مات نه کړې شی.“ (۳۷)
 او بیا په یو بل آیت کښې راغلی دی چې، ”هغوی به هغه سپری
 ته گوری چې په نېزه یې سورے کړو.“

د حضرت عیسیٰ ښخېدل

(۳۸) د هغې نه پس یوسف چې د ارمتیه وو د پیلطوس نه د
 عیسیٰ د مړی وړلو خواست وکړو. یوسف د عیسیٰ مرید وو
 خو په پټه ځکه چې هغه د یهودیانو نه یرېدو. د پیلطوس په
 اجازت سره هغه راغلو او د هغه مړے یې یوړو. (۳۹) د هغه
 سره نیکودیموس نومې سرے هم ملگرے شو څوک چې
 عیسیٰ له د شپې ورغلے وو، او نیکودیموس تقریباً د پنځوس
 سپره د مړ چیر سره د عودو گډ کړی راوړل. (۴۰) هغوی
 دواړو د عیسیٰ لاش واخستو او د یهودیانو د ښخولو د رواج
 په مطابق یې خوشبودار د کتان کفن کښې ونغښتو. (۴۱) په
 کوم ځای کښې چې عیسیٰ په سولی کړے شوے وو هلته
 کښې یو باغ وو او په باغ کښې دننه یو نوے قبر وو چې د دې
 نه وړاندې په کښې لا څوک ښخ شوی نه ؤو. (۴۲) ځکه چې
 دا د یهودیانو د فسح د تیاری ورغ وه او دا قبر د هغه ځای

سره نزدې وو نو هغوى عيسى په دې کښې کېښودو.

د حضرت عيسى بيا ژوندی کېدل

۲۰ (۱) د اتوار په ورځ سحر وختی چې لا توره خړه وه مريم مگدالینی قبر له لاره او وې کتل چې د غار د خولې نه کانيه لرې کړې شوي وو. (۲) نو هغه په منډه شمعون پطروس او هغه بل مرید له راغله چا سره چې عيسى مينه کوله او ورته يې ووييل چې، ”هغوى مالک د قبر نه وړې دے، او مونږ ته دا پته نشته چې کوم ځای هغوى د هغه لاش ښخ کړې دے.“ (۳) نو پطروس او هغه بل مرید راووتل او قبر طرف ته روان شول. (۴) هغوى دواړو يو ځای منډې وهلې خو هغه بل مرید د پطروس نه مخکښې شو او قبر ته وړاندې ورسېدو. (۵) هغه سر تپت کړو او دننه يې وکتل چې د کتان کفن هلته پروت وو خو دننه ورنه غلو. (۶) بيا شمعون پطروس چې په هغه پسې وو راوړسېدو او غار ته ورننوتو. د کتان هغه کفن يې هلته پروت وليدو (۷) او هغه رومال چې د عيسى سر يې پرې تړلے وو د کتان د کفن سره نه وو بلکې ځان له جدا انځېسته شوي په يو بل ځای کېښې پروت وو. (۸) بيا هغه بل مرید څوک چې قبر ته مخکښې رسېدلے وو هغه هم قبر ته ورننوتو او وې ليدل او يقين يې پرې وکړو. (۹) نو اوس هم هغوى د صحيفو په مطلب پوهه نه وو چې عيسى به خامخا د مرو نه بيا ژوندے پاڅی.

د حضرت عيسى مريم مگدالینی ته څرگندېدل

۱۰. نو مریدان واپس خپلو کورونو ته لارل. ۱۱. خو مریم د قبر نه بهر ولاړه وه او ژړل یې. او په ژړا کښې هغه ورتپته شوه چې غار کښې دننه وگوری. ۱۲. او هغې هلته دوه فریښتي په سپینو جامو کښې د لاش په ځای ناستې ولیدې، یوه سر ته او بله پښو ته، په هغه ځای کښې چرته چې د عیسی لاش کېښودې شوې وو. ۱۳. هغوی د هغې نه تپوس وکړو چې، ”اے خورې، تۀ ولې ژاړې؟“ هغې جواب ورکړو چې، ”هغوی زما مالک چرته اوږې دے او ما ته پته نشته چې هغه یې کوم ځای ښخ کړې دے.“ ۱۴. د دې خبرو نه پس هغې مخ راواړولو او عیسی یې هلته ولاړ ولیدو، خو هغې ونۀ پېژندلو چې دا عیسی دے. ۱۵. عیسی هغې ته وفرمائیل، ”اے خورې، تۀ ولې ژاړې؟ تۀ څوک لټوې؟“ هغې دا خیال وکړو چې دا د دې باغ مالی دے، نو ورته یې وویل، ”صاحبه، که چرې تا هغه د دې ځای نه وږې وی نو ما ته ووايه چې هغه دې کوم ځای ښخ کړې دے، او زۀ به هغه یوسم.“ ۱۶. عیسی هغې ته وفرمائیل، ”مریمې.“ هغې هغه ته مخ ورواړولو او په آرامی ژبه کښې یې وئیل، ”ربونې.“ چې مطلب یې اُستاز دے. ۱۷. عیسی هغې ته وفرمائیل، ”گوره چې ما ته لاس رانه وږې ځکه چې زۀ لا خپل پلار ته نۀ یم ورغله. خو زما وروڼو له لاره شه او هغوی ته ووايه چې زۀ خپل پلار له او ستاسو پلار له، خپل ځدای پاک له او ستاسو ځدای پاک له پاس ځم.“ ۱۸. مریم مگدلینی مریدانو له لاره او وې وئیل چې، ”ما مالک ولیدو.“ او هغې هغوی ته د هغه هر څۀ حال وویل څۀ چې عیسی ورته فرمائیلی ؤو.

د حضرت عیسیٰ مریدانو ته څرگندېدل

١٩ د پیر په شپه چې مریدانو د یهودیانو د یرې نه دروازې بندې کړې وې ناست ؤو، چې په دې کښې عیسیٰ راغلو، د هغوی په مینځ کښې ودرېدو او ورته یې وفرمائیل، ”السلام علیکم.“ ٢٠ د دې نه پس هغه هغوی ته خپل لاسونه او خپله پښتۍ وښودله. نو چې کله مریدانو مالک ولیدو نو هغوی ډېر خوشحاله شو. ٢١ عیسیٰ یو ځل بیا وفرمائیل چې، ”په تاسو دې سلامتیا وی، څنگه چې پلار زه رالېږلې یم هم دغسې زه تاسو لېږم.“ ٢٢ بیا یې په هغوی وپوځل او وې فرمائیل، ”زما له خوا نه روح القدس قبول کړئ. ٢٣ که چېرې تاسو د چا گناهونه وبخښئ نو هغوی به وبخښلې شی، او که تاسو هغوی ونه بخښئ نو هغوی به ونه بخښلې شی.“

حضرت عیسیٰ او توما

٢٤ په دولسو مریدانو کښې یو توما چې برغونې هم بللې شی کله چې عیسیٰ راغی هغه د نورو سره موجود نه وو. ٢٥ نو نورو مریدانو هغه ته وویل چې، ”مونږ مالک ولیدلو.“ خو توما هغوی ته وویل چې، ”ترڅو چې ما د هغه په لاس کښې د مېخونو زخمونه لیدلی نه وی او د مېخونو په زخمونو مې گوتې وهلې نه وی، او خپل لاس مې د هغه په پښتۍ نه وی لگولې نو زه به په دې هیڅکله یقین ونه کړم.“ ٢٦ اته ورځې پس د هغه مریدان بیا په هماغه کور کښې دننه را جمع ؤو او توما هم د هغوی سره موجود وو. اکر که دروازې تالا وې خو عیسیٰ راغلو د هغوی په مینځ کښې ودرېدو او وې فرمائیل، ”په تاسو دې سلامتیا وی.“ ٢٧ بیا

هغهٔ توما ته وفرمائيل، ”خپلې گوتې دلته كېرډه او زما لاسونه ووينه او خپل لاس راوړاندې كړه او زما په پښتۍ يې ولگوه. نور شك مه كوه خو يقين كوه.“ (٢٨) توما هغهٔ ته ووئيل، ”زما مالِكه او زما خُدايه پاكه.“ (٢٩) عيسى هغهٔ ته وفرمائيل، ”په دې چې تا زه وليدم نو ايمان دې راوړو. بختور دى هغوى چا چې زه نه يم ليدلى او ايمان يې راوړم دى.“

د دې كتاب مقصد

(٣٠) عيسى د خپلو مريدانو په موجودگۍ كښې نورې هم پيرې معجزې څرگندې كړې دى، كومې چې په دې كتاب كښې نه دى ليكلې شوې. (٣١) خو دا يو څو معجزې ځكه ليكلې شوې دى چې تاسو په دې ايمان راوړئ چې عيسى هم مسيح، يعنې د خُداى پاك زوى دى، او چې د ايمان راوړلو په وسيله تاسو ته د هغهٔ په نوم ژوندون ملاو شى.

د حضرت عيسى اووه مريدانو ته څرگندېدل

٢١ (١) څه موده پس عيسى بيا د گليل د درياب په غاړه مريدانو ته خپل ځان څرگند كړو. هغه په دې طريقه څرگند شو. (٢) شمعون پطروس او توما چې غبرگونه هم بللې كېږي او ننتى ايل چې د گليل د قانا وو او د زېدى زامن، او دوه نور مريدان هم هلته موجود وو. (٣) شمعون پطروس هغوى ته ووئيل، ”زه د كبانو ښكار له ځم.“ نو هغوى ورته ووئيل چې، ”مونږ به هم درسره ځو.“ هغوى روان شول او كشتۍ ته وختل خو په هغه شپه هغوى هيڅ ونه نيول. (٤)

چې سحر شو نو عیسیٰ د دریاب په غاړه ولاړ وو خو مریدانو ته دا پته نه وه چې دا عیسیٰ دے. (۵) عیسیٰ هغوی ته نعرې کړې، ”اے دوستانو، تاسو څه کبان و نیول که نه؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”نه.“ (۶) هغوی ته یې وفرمائیل، ”د کښتی بنی طرف ته جال وولئ نو تاسو به څه کبان ونیسئ.“ کله چې هغوی جال وغورزولو نو هغوی جال کښتی ته نه شو راخپڅولې ځکه چې په هغې کبني ډېر زیات کبان راگېر شوی ؤو. (۷) بیا هغه مرید چې عیسیٰ ورسره مینه کوله پطروس ته وویل، ”دا خو مالک دے.“ کله چې شمعون پطروس دا واورېدل چې دا مالک دے نو هغه زر خپل قمیص واچولو ځکه چې هغه خپل قمیص کوز کړے وو او دریاب ته یې ودانگل. (۸) خو نور مریدان په کښتی کبني راغلل او د کبانو ډک جال یې رابنکو ځکه چې هغوی د وچې زمکې نه لرې نه ؤو خو تقریباً یو سل گزه به وراخوا ؤو. (۹) کله چې هغوی غاړې ته راوختل نو هغوی د سکرو اور ولیدو چې دپاسه پرې کبان او لږه روتی پرته وه. (۱۰) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”د خپلو هغه کبانو نه چې اوس مو و نیول څه راوړئ.“ (۱۱) نو شمعون پطروس کښتی ته ورغلو او جال یې زمکې ته رابنکلو چې د غټو کبانو نه ډک وو، او دا یو سل درې پنځوس ؤو، او سره د دې چې دومره زیات ؤو خو بیا هم جال ونه شلېدلو. (۱۲) عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل، ”راشئ او ناشته وکړئ.“ په مریدانو کبني یو کس هم دا همت ونه کړو چې تپوس ترې وکړی چې، ”ته څوک یې؟“ ځکه چې هغوی ته دا پته وه چې دا مالک دے. (۱۳) عیسیٰ راغلو، او روتی یې واخسته او هغوی له یې ورکړه او هم دغه شان یې کبان هم تقسیم کړل. (۱۴) اوس دا درېم ځل وو چې عیسیٰ د

مړو نه د ژوندی کېدو نه وروستو مريدانو ته ځان څرگند کړو.

حضرت عيسی او پطروس

۱۵ د ناشتې نه پس عيسی شمعون پطروس ته وفرمائيل،
”شمعونه د يوحنا زويه، ته د نورو ټولو نه ما سره زياته مينه
کوې څه؟“ هغه جواب ورکړو چې، ”آو مالکه، تا ته پته ده
چې زه تا سره مينه کوم.“ عيسی هغه ته وفرمائيل چې، ”نو
بيا زما گډوری وڅروه.“ ۱۶ په دويم ځل هغه ورته وفرمائيل
چې، ”شمعون د يوحنا زويه، ته ما سره مينه کوې؟“ پطروس
ورته وويل، ”آو، مالکه، تا ته بڼه پته ده چې زه تا سره مينه
کوم.“ عيسی ورته وفرمائيل، ”نو بيا زما گډې سمبالې کړه.“
۱۷ په درېم ځل عيسی هغه ته وفرمائيل چې، ”شمعون د
يوحنا زويه، ته ما سره مينه کوې؟“ پطروس په دې خبره
غمژن شو ځکه چې هغه ترې په درېم ځل دا تپوس وکړو
چې، ”ته ما سره مينه کوې؟“ هغه وويل، ”مالکه، تا ته د هر
څه بڼه پته ده. ته په دې پوهېږې چې زه تا سره مينه کوم.“
عيسی وفرمائيل، ”زما گډې وڅروه. ۱۸ زه تا ته رښتيا وایم
چې کله چې ته ځوان وې نو تا به خپله ملا په خپله تړله او
چرته چې به دې خوبه وه هلته به تللې، خو کله چې ته زور
شې نو ته به خپل لاسونه خواره کړې او بل څوک به دې ملا
وتړی او هغه خوا ته به دې بوځی چرته چې ته تلل نه
غواړې.“ ۱۹ عيسی دا خبره د دې راز څرگندولو دپاره
وکړه چې پطروس به په دغه شان شهيد کړی شی چې د
خدای پاک جلال به په کېښې څرگند شی. بيا عيسی هغه ته

و فرمائیل چي، ”ما پسي راءه.“

حضرت عيسى او د هغه خورن مرید

٢٠) پطروس راوگرځېدو او هغه مرید يې په ځان پسي

راروان وليدلو د چا سره چي عيسى مينه کوله، هغه چي د ما بنام د روتې په وخت کبني عيسى سره نزدې ناست وو او دا تپوس يې ترېنه کړې وو چي، ”مالکه، هغه څوک دې چي

په تا به مځبري کوي؟“ (٢١) کله چي پطروس هغه وليدو نو د عيسى نه يې تپوس وکړو، ”مالکه، د هغه انجام به څه وي؟“

٢٢) عيسى جواب ورکړو، ”که زه وغواړم چي هغه دې تر هغې ژوندې پاتې شي ترڅو چي زه بيا راشم نو ستا په دې

کبني څه؟ ته ما پسي راءه.“ (٢٣) په دې وجه د ايماندارانو په مينځ کبني دا خبره خوره شوه چي دا مرید به نه مري. خو

عيسى دا نه و فرمائيلي چي هغه به نه مري، هغه صرف و فرمائيل، ”که زه وغواړم چي هغه دې تر هغې ژوندې پاتې

شي ترڅو چي زه بيا راشم، نو ستا په دې کبني څه؟“ (٢٤) دا هغه مرید دې چي د دې هر څه گواهي کوي او دا يې وليکل.

مونږ ته پته ده چي د هغه گواهي رښتيا ده. (٢٥) خو نور هم ډېر کارونه دي چي عيسى کړي و، که چرې دا ټول ليکلې

شوي وي نو زما دا خيال دې چي په ټوله دنيا کبني به د هغه ليکلې شوو کتابونو ځای نه وي.